

"Borealis" av Rolf Telano

Vänner i universum

Originalets titel: "A spacewoman speaks"

i svensk översättning av Birgit Jeppsson

Bokförlaget Parthenon 1964

innehold:

Vänner i universum

Inledning
Förord av översättaren
Förord av D.PH Fry
Inledning av Borealis
I begynnelsen
Planetväktarna
Människans tillblivelse
Adamrasen
Gudasönerna
Skapande tankekrafter
Edens lustgård
De äldsta raserna
Gudarnas avbilder
De ursprungliga livsformerna
Atlantis
Den undre världen
"Djävulen"
Richard S. Shavers
Den gamla ordningen
Hemma är överallt
Ett rymdfarande folk
Vibrationsplanen
Resa längs frekvensskalan
Om solen
Parallella världar
Den rena energin
Rymdskeppen
Konstruktions- tvister
Manövrering av UFO's
De sju farkosterna
Spaningsplanen

Eskorteringsplanen
Laboratorieskeppen
Transportplanen
Observations-ballongerna
Om Primärdrift
De flammande eldkloten
Rymdpatrullen
Galaxernas rådsförsamling
Biståndsarbetare i rymden
Interplanetariska sambandscentraler
Kontrollrummet
Besättningen
Bestyckning
Kvinnliga strålstyrkor
Organisationen
Teletransportören
Lagar & Seder
Den oändlige
Karmalagen
Den etiska grundlagen
Bröllopsritualen på Venus
Fördelningen av resurserna
Spårstämplar
Reinkarnation
Den fysiska kroppen
Dödsögonblicket
Reinkarneringen
Medvetandet & Minnet
Att välja föräldrar
Att förbereda födseln
Dimensioner och plan
Hälsa
Läkande strålar
Det naturliga tillståndet
Vägen till hälsa
Om hemliga budskap
Om Kristus
Den "rätta" vägen
Mentala krafter
Universella energiflöden
Den skapande tankekraften
Lemurerna
Egyptierna
SvartMagi
Förstörelsen av Mu
Max Freedom Long
Om vit magi
Det mänskliga sinnet
Religion
Religion är det dagliga livet
Venus tempel
Kristus och religion
Jungfru Maria

Änglarna
Kristus uppväxt
Om dogmer
Uppgiften
Vårt ansvar
Vi ser er alltid
Atomkrigshotet
En medvetande- förhöjning
Vår världsbild
Efterskrift

Förord

När Jules Verne i slutet av förra århundradet skrev romaner om fantastiska färder i båtar som kunde gå under vatten och farkoster som kunde flyga, tyckte hans läsare att de var spännande och intressanta, men sagolika och otroliga.

Sedan dess har den tekniska utvecklingen gått snabbt framåt. Det som för 80 år sedan var otroligt är nu vardagsmat. En ubåt eller ett flygplan är inget märkvärdigt. Nu rör det sig om rymdfärder och interplanetariska farkoster. Världens främsta vetenskapsmän diskuterar på internationella kongresser möjligheten att landsätta de första astronauterna på månen före 1970, för att sedan härifrån företa raketexpeditioner till planeterna Mars och Venus.

Kommer vi dit som de första levande varelserna eller finns det människor på andra planeter som hunnit längre än vi i utvecklingen? Ja, varför inte

Varför skulle jorden vara universums enda befolkade planet ?

Kanske finns det varelser som med intresse iakttar våra trevande försök att nå månen. Hurdana är i så fall dessa varelser, onda eller goda ? Borealis ger oss många intressanta upplysningar om detta för oss alla så betydelsefulla och fascinerande ämne.

RUNE LARSSON 1964

Till läsaren

När en bok skrivs med syfte att till allmänheten vidarebefordra uppgifter som författaren mottagit i andra hand, blir bokens värde djupast sett beroende på ett antal faktorer som spelar in.

Till dessa hör källans art, de kommunikationsmedel som använts samt den fullständighet och exakthet, varmed mottagare av upplysningarna är i stånd att vidarebefordra dem. Många människor har benägenhet att med skepticism

betrakta informationer som mottagits genom andra kommunikationsmedel än de vi vanligen använder på jorden. Framför allt när det gäller kommunikation över mycket långa distanser.

I vår tidsålder, när förbindelser över långa avstånd hör till ordningen för dagen och när gårdagens teorier blir till accepterade som fakta av idag, är tänkande människor emellertid mer intresserade av värdet av ett budskap, än de medel varmed de överförts.

Följande text mottog Rolf Telano redan 1954, men eftersom det vid den tidpunkten föreföll att finnas mycket liten sannolikhet för att den skulle accepteras av den stora allmänheten, fick publicerandet anstå till den dag då telepatisk kommunikation såsom ett faktum blivit mera känd och erkänd.

Vi överlämnar denna bok med förhoppningen att läsaren måtte finna mycket av intresse och av värde på dess sidor.

DANIEL W FRY, D. PH

Inledning av Borealis

Observationer av främmande föremål i rymden, populärt kallade "UFO", är numera så talrika och så väl verifierade att ingen verkligt intelligent person kan tvivla på dess existens. Bestämda detaljer tvingar de flesta att acceptera det faktum, att dessa farkoster inte kan härstamma från planeten jorden. De frågor, som man nu ställer sig - ofta med fruktan - är:

Vad är ett UFO ?

Varifrån kommer de ?

Vad är det för varelser som styr dem ?

Vilka är deras avsikter här ?

Eftersom jag hör till den folkas som kontrollerar dessa farkoster, skall jag med hjälp av olika kolleger besvara dessa frågor. Det är min förhoppning, att jag ska bli i stånd att dämpa oron hos de skrämde och stärka hoppet hos dem som vill godta min redogörelse.

Mitt namn är, översatt till ert skriftspråk, "Borealis", nordlig.

Det bör noteras, att alla namn, som används i denna redogörelse har måste översättas på samma sätt. De identifieringsmedel som vi använder skulle inte betyda någonting för er, varför vi istället har försökt att ge er dessa, som kan förstås på ert språk.

Den planet som ni kallar Venus är mitt hem fastän jag inte betraktar mig som "inföding" eftersom mitt folk inte härstammade härifrån. Era vetenskapsmän kan berätta för er att liv på denna planet är en omöjlighet eftersom den venusianska atmosfären omöjliggör liv. Faktiska förhållandet är att betingelserna på planetens yta inte berör oss vilket jag kommer att förklara senare. Planeten myllrar emellertid av liv alla slag. Faktum är att alla planeter och deras månar rymmer liv av liknande art.

De undersökningar som era astronomer gjort, nådde inte längre än till stratosfären för de skilda planeterna, vilket inte ger några antydningar om

förhållandena på ytan, omkring 160 mil därinunder. Samma undersökningar, företagna på er egen stratosfär, skulle visa att varken de kemiska betingelserna eller temperaturen möjliggör liv på Jorden.

Jag är översteprästinna för det moderempel som vårt folk har på Venus. Detaljerna i våra religiösa trosåskådningar betyder egentligen ingenting i denna redogörelse, men jag kan berätta att vi är monoteister och erkänner en högsta gudom som alltings upphov och skapare. Vi kallar honom ”den Oändlige”, emedan vi tror att inget ord eller namn kan ge en adekvat föreställning om honom. Ett sinne som är begränsat av en förgänglig kropp, kan på grund av sin naturliga begränsning inte fatta det eviga och odödliga. Det finns inget att jämföra med.

Många av ert folk kommer att tillbakavisa det jag säger emedan de inte är tillräckligt utvecklade för att förstå det. De flesta av era vetenskapsmän kommer också att ställa sig avvisande. De har tillägnat sig allt för mycket lärdom, men inte av det rätta slaget. Även bland dem som vi betraktar som mer avancerade av er, torde det finnas de som först är böjda att förkasta det, emedan en del av vad jag säger kommer i konflikt med någon religion eller filosofi, som de omfattar. Men de återstående kommer att vara tillräckligt många för att göra mödan värd.

Eftersom jag är en dödlig varelse är det jag säger behäftat med mänskliga fel. Fastän jag verkligen har tillgång till urkunder och alla andra informationskällor som inte är tillgängliga för er, är jag varken allvetande eller ofelbar - eller kanske fullständigt fri från fördomar.

Mitt folk, som ni kan kalla ”nordmännen”, ligger långt före er vetenskapligt sett. Jag skulle också tro att de i genomsnitt står något högre än er rent etiskt. Det finns emellertid undantag. Allt är inte gott och väl bland oss.

Det finns stora variationer av gott och ont. Vi är varken demoner som kommer att förgöra er eller gudar som kommer för att befria er på ett magiskt sätt. Vi är till syvende och sist ”bara människor”. Människor, som invärtas inte skiljer sig nämnvärt från jordens folk - människor, som lever och älskar, hoppas och fruktar och i bland skrattar och gråter.

Vi betraktar och hälsar er som bröder i detta ords sannaste betydelse.

BOREALIS

I Begynnelsen

Väktarna

”Nordmännen”, som manövrerar de flesta - men inte alla - av de farkoster, som blivit sedda på er planet, tillhör en av de äldsta raserna eller ”väktarna” av er planet. För närvarande är vi den största gruppen som opererar i detta solsystem, men där finns även medlemmar av andra raser. Dessa äldsta raser har hållit er planet under bevakning ända sedan de första människorna. Samtidigt har de försökt undervisa er och leda er utveckling på ett så omärkligt sätt att de inte skulle hindra er egen utveckling.

Det har aldrig funnits något tillfälle då de varit helt borta. Deras antal har vid varje särskilt tillfälle varierat efter de förhållanden som rått. När saker och ting utvecklas normalt och lugnt, finns här bara ett litet antal observatörer.

Under kritiska perioder ökas deras antal.

Människans tillblivelse

Dessa äldsta raser var era förfäders förfäder. De ”skapade” dem naturligtvis inte andligen eftersom det står utanför varje dödligs förmåga. Dessa delar av jaget emanerar direkt från den oändlige och är en integrerande del av hans dödliga och eviga väsen. Men de skapade det dödliga hölje som omsluter era andliga kroppar. När det stod klart att jorden var beredd för mänskligt liv avgjordes vilka fysiska egenskaper som var önskvärda och nödvändiga för dess speciella miljö. Sedan utvecklade de individer med dessa egenskaper genom metoder som är mycket lika dem som används av djurförädlare när de producerar en ny art.

Omsorgsfullt utvalda föräldrar sammanfördes sålunda för att åstadkomma de önskade egenskaperna och eliminera icke önskvärda sådana. Det bibliska ”edens lustgård” var dessa äldsta rasers laboratorium.

Adamrasen

Ordet ”Adam” är inte namnet på en individ utan på en ras eller grupp. Det var brukligt bland de forntida människorna att på så sätt personifiera en hel ras eller grupp med ett enda namn. Seden lever kvar i våra dagar, när man personifierar åtskilliga millioner briter med ”John Bull” etc. Dessa ”Adam” skickades ut från ”lustgården”, som er bibel berättar men det var snarare ett försiktighetsmått än ett ”straff”.

Eftersom era förfäder stod i så nära kontakt med de äldsta raserna började de snappa upp en hel del genom iakttagelser och genom tillfälliga yttranden från sina rådgivare. Det fanns risk att de skulle lära sig saker som det inte skulle vara så lämpligt för er att veta på ett så tidigt stadium av sin utveckling, därför skickades de ut i världen på egen hand.

Faktum är att vad som skedde skulle ha hänt förr eller senare i vilket fall som helst. Det var en nödvändig fas i människornas utveckling att skicka ut dem på egen hand när tiden var inne. De kunde inte på något annat sätt läras att utnyttja sin andliga och fysiska begåvning och utveckla sin praktiska förmåga. Lägga framför allt märke till den del i er bibel, där Gud Fader säger ; ”se, denne man har blivit så som en av oss”. Eftersom gudomen alltid uppfattades som singularis skulle detta tyda på att det här var frågan om en mycket ringare varelse som talade till en grupp jämnlisar. Om någon emellertid föredrar att tänka sig att den Oändlige personligen skapade raserna på jorden kan jag inte disputeras därom. På ett sätt har de rätt.

Emedan den oändlige är det enda ursprunget till allting i universum, blir han, om vi vidgar begreppet, också alltings skapare. Även om han måste använda sig av världsliga medel för att fullborda skapandet.

Gudasönerna

Denna förväxling av mellan den sanna gudomen och de äldsta raserna kommer ofta till synes i bibeln och andra forntida skrifter. Orsaken var uppenbarligen den mycket framstående vetenskapliga och andliga begåvningen hos de äldsta raserna. Adam-människorna kunde inte tillnärmelsevis förstå dem och kom därför till slutsatsen, att de nödvändigtvis måste vara övernaturliga varelser. Eftersom detta gjorde dem mer villiga att lyda order och instruktioner, fruktar jag, att de äldsta raserna förmodligen inte gjorde någon större ansträngning att ta den villfarelsen ur dem.

När Adam-sönerna blev mer avancerade, började de få en något riktigare

bild av sina rådgivare. I de senare delarna av bibeln blir de "gudasöner", "profeter" och andra mindre gudomliga varelser. De senare grekerna insåg att deras "gudar" var varelser med exceptionell makt men att de verkligen var dödliga och inte alltid så "fullkomliga".

"Väktarna" stannade kvar på er planet i många tusen år. För er torde detta verka vara en lång tid. Enligt vårt tidsbegrepp var det snarare en kort intervall. Vi inte bara räknar vår livstid i tusentals år utan bär också med oss våra mest betydande minnen från det ena livet till det andra. Miljön på er planet är inte gynnsam för vårt folk och därför lämnade "väktarna" er planet så snart de ansåg att Adam-människorna i trygghet kunde lämnas åt dem själva.

Redogörelser för hur de lämnade jorden lämnas i många av era gamla urkunder fastän ni nog har svårt att känna igen dem. Folk på den tiden visste ingenting om vetenskap och var därför oförmögna att beskriva det dem såg. Sedan dess har inte väktarna framträtt öppet ibland er, även om det alltid har funnits några få av deras farkoster någonstans på er himmel och ett visst antal "markobservatörer", som levat ibland er.

De senare är nödvändiga, eftersom det finns vissa saker, som bäst och bekvämast kan utföras genom personlig kontakt. De är omsorgsfullt utvalda och skolade och i stånd att uppträda fritt bland er utan risk för upptäckt.

Skapande tankekrafter

"Nordmännen" liksom alla de äldsta raserna har förmåga att ändra sitt utseende på önskat sätt genom att använda de skapande tankekrafterna. De kan sålunda uppträda som vilken ras som helst, om de så önskar. I föreliggande fall är inte detta nödvändigt eftersom vårt naturliga utseende har en mycket slående likhet med era nordiska rasers, vilka för övrigt tog sitt namn ifrån oss.

Vårt tidigare verksamhetsområde var den nordeuropeiska kontinenten och folket där våra speciella skyddslingar. Längre fram förekom rasblandning mellan väktarna och Adam-människorna - "guds söner såg att människornas döttrar voro fagra, och de togo till hustrur dem som de funno mest behag i". Denna uppgift, liksom andra i er bibel, syftar speciellt på området i Främre Orienten som stod under övervakning av andra folk. I allmänhet torde emellertid dessa uppgifter kunna hänföras såväl till vårt eget område som till de andra folkens.

Edens lustgård

De äldsta raserna

Som er bibel korrekt uppger (1 mos. 6:4) levde de äldsta raserna i jorden, inte på den. Miljön på ytan var mycket ohälsosam för dem. Edens lustgård låg naturligtvis också i jorden, och "adamsönerna" skickades upp och ut på ytan. Första boken om Adam och Eva berättar om deras första dag och natt på jordytan och om deras bestörtning när solen gick ner och deras skräck när den gick upp igen nästa morgon.

Allt detta tyder på att de var fullständigt obekanta med förhållandena på ytan. Det fanns i verkligheten åtskilliga "lustgårdar", eftersom var och en av de äldsta raserna hade fått i uppdrag att befolka ett visst område. Det rådde ett intimt samarbete mellan dessa grupper och ett betydande utbyte av teknisk personal, emedan vissa grupper var särskilt framstående på vissa områden. Över alla dessa grupper fanns en samordnande ledare. Denne var

av högre ras än de äldsta men ändå en dödlig varelse. Viktiga beslut fattades efter gemensamma rådslag och överenskommelser mellan grupperna verkställdes vanligen samtidigt av dem alla.

De bibliska redogörelserna behandlar i själva verket endast ett av dessa områden: den hebreisk-grekisk-assyriska zonen. Det torde emellertid med små variationer gälla för alla grupper och områden. De olika adamraserna har olika tolkningar av dessa första dagar. En del av deras upplysningar är faktiska, men många måste tolkas som allegoriska då vad som skedde stod över deras förstånd, som tecknade ned händelserna. Många av dessa uppgifter har också förändras genom översättningar och omarbetningar. Analyseras de emellertid med hänsyn till dessa faktorer, visar det sig, att de i grund och botten är detsamma.

Till gudarnas avbild

Påståendet att "gud skapade människan till sin avbild" är riktigt både från materiell och andlig synpunkt. Eftersom det verkliga, inre jaget är en del av den oändlige är det med nödvändighet också hans avbild.

Var och en av de äldsta raserna betraktade naturligtvis sina speciella rasegenskaper som överlägsna och gjorde därför sina "adamsöner" så lika sig själva som möjligt. Diverse inre olikheter var nödvändiga men deras skapelser var, yttligt sett, helt lika dem själva. Sålunda är också det yttre jaget också i sig själv en avbild av "gudarnas" utseende.

De ursprungliga livsformerna

De ursprungliga adamssönerna utgjordes av en mängd livsformer med låga vibrationer, både mänskliga och icke mänskliga från många andra världar. Personer och djur tas ibland från er planet på liknande sätt i syfte att befolka en annan ung värld. Samtycke härtill erhålls alltid av sådana personer. Syftet förklaras, och de tillåts fatta ett fullt frivilligt beslut. De flesta av dem samtycker entusiastiskt. Om de inte skulle göra det, utplånas varje minne av händelsen hos dem, och de återsänds skadade i alla avseenden.

Det är nästan omöjligt att bedriva någon genealogisk forskning rörande era nuvarande raser. Många tidigare landområden existerar inte längre. Många nya har vuxit fram. Under de därav följande stora folkvandringarna uppstod en stark blandning av raserna. De flesta av de nuvarande raserna på er planet är blandningar åtskilliga forntida folkslag.

Atlantis

Förutom de raser, som faktiskt frambringades på er planet, fanns där två andra grupper, som utvecklades någon annanstans och flyttade över till er värld i stor utsträckning när katastrof hotade deras egna planeter. Ni hade tidigare ytterligare en måne som kallades "Azatlan", ehuru den för en del var känd som "bal". På grund av vissa bestämda naturlagar kom den så nära jorden att den slets i stycken av de krafter, den kom i konflikt med. Fragmenten föll till jorden i form av meteoriter, och detta "eldregn" har noterats i många av era forntida skrifter och legender. De åtföljande störningarna ändrade även Lunas position och gjorde dess yta delvis obeboelig.

Dessa händelser hade förutsatts och de flesta av invånarna hade oskadade förts till jorden före katastroferna. Atlantiderna bosatte sig på den forna kontinenten atlantis, som fick sitt namn efter dem. De behövde snart mera livsrum och spred sina kolonier över hela medelhavsområdet. De utgör huvudinslaget i de nuvarande folkslagen hos respektive nationer i denna del av världen. Luninerna slog sig ner i centrala delar av Asien. Många av dem

omkom när vissa stora geologiska förändringar ägde rum på detta område men de har satt sina spår i många asiatiska folkslag.

De äldsta raserna tvingades till sitt underjordiska liv på denna planet på grund av de radioaktiva utflödena från solen mot jordytan. Dessa orsakade dem en för tidig död och skar ner deras livslängd till bråkdelen av det normala. På vår egen våglängd står vi över dessa speciella strålningar. Vi är utsatta för vissa svagt skadliga utstrålningar, som kraftigt tilltagit i styrka genom era atomexplosioner, men vi har möjlighet att delvis oskadliggöra dem. Dessa radioaktiva utflöden är den huvudsakliga orsaken till er korta livslängd. De angriper ben och vävnader med växande effekt. Sedan de nått en viss koncentration, vägrar de olika organen i kroppen att fungera på normalt sätt, och ni blir slutligen "gamla".

Om era vetenskapsmän undersökte ett nyfött barn skulle de finna, att det inte finns någon radioaktivitet att registrera. Moderns kropp filtrerar bort all utstrålning. När en person blir äldre ökar denna radioaktivitet konstant. Vissa personer är bättre rustade att uthärda denna process än andra. De som ser äldre eller yngre ut än vad de är, skulle visa motsvarande skillnader i sin radioaktivitet. Genom att borra sig djupt ner i jorden kunde de äldsta raserna undvika mycket av denna skadliga påverkan. Det tjocka jordlagret tjänade som filter.

Den undre världen

På ett visst djup finns en "ljuszon". Här omvandlas en del av de energiflöden som inte blivit omvandlade i er stratosfär, till ljus under påverkan av vissa element i jorden. Det var i denna zon av ständigt milt ljus som de äldsta byggde sina hem. De gjorde detta genom att sönderdela och upplösa materialet i det utrymme de behövde och packade in dess energi i väggar och tak och sålunda bildade en invändig beklädnad av mycket tätt och starkt material. Slutligen växte det fram en vittgrenad undre värld, som sträckte sig under både land och hav, och vars totala areal var mycket större än den värld som fanns på ytan.

De gamle betraktade sina grotthem som mycket otrivsamma trots att de var stora och fulländade. De var inte fullständigt skyddade mot radioaktiva utstrålningar och led följaktligen av många sjukdomar som dittills varit okända för dem. De kände sig instängda och längtade till sina egna hem där de kunde leva på ytan. Så snart de ansåg adamssönerna tillräckligt utvecklade för att inte längre behöva noggrann och fortlöpande övervakning, begav sig de gamle till sina egna hem.

Begreppet djävul

Ett fåtal valde att stanna kvar. De andra betraktade dem som dåraktiga men gav dem rätt att stanna om de så önskade. När dessa få som stannade kvar, var befriade från huvudgruppens restriktiva inflytande, degenererade de och började föra ner mindre goda individer ur adamfolken för att roa sig i orgier. De andra folken på ytan, som de satts att leda och beskydda, blev ofta pinade och torterade. Bland adamssönerna växade begreppet "underjorden" från en plats för gudar till en plats för djävulen.

Sedan alla andra medel att få dem under kontroll slagit slint, sändes styrkor att ändra på förhållandena. En del av "de onda gudarna" flyttades till andra platser för behandling, andra placerades bakom lås och bom för resten av deras liv. Ingångarna till underjorden förseglades. Sedan dess har små grupper på varierande moralisk nivå funnit väg ner i underjorden genom av en händelse icke tillslutna ingångar. Mycket finns kvar ännu av det forna systemet av grottor och små grupper lever fortfarande där.

Richard S. Shavers

Richard S. Shavers skrifter, som ställde till med något av en sensation i ockulta kretsar härom året, beskriver många av huvuddragen hos dessa grottor. Liksom alla diktade referat måste de dock läsas med en viss urskiljning. Mycket har förvrängts genom att ovanliga och tillfälliga händelser framställts som typiska. En del helt påhittade detaljer har lagts till. Författaren kan inte klandras helt för dessa förhållanden. I avsikt att göra en bok säljbar måste man inrikta sig på massans intellektuella och moraliska nivå, som tyvärr inte är hög. Det sexuella är högintressant för ert folk, varför denna krok agnades på sensationellast möjliga sätt. Om någon skulle ta dessa historier på allvar, skulle han få den uppfattningen att våra förfäder verkligen var en omoralisk och utsvävande samling!

Skräck är ett annat ämne, som har stort intresse hos läsarna, varför "monstren" överbetonades starkt. Det finns ett litet fåtal i de gamles övergivna grotthem, som skulle kunna klassificeras så, men deras inflytande är betydelselöst. Det onda de gör er är som en droppe i havet jämfört med det onda ni gör varandra.

Det onda, som hemsöker er värld, är inte i någon betydande utsträckning beroende av något som helst allvarligt osynligt inflytande. Det beror i första hand på er egen dekadans och degenerering. Det följer det gamla kända mönstret för det allmänna förfall av den intellektuella och moraliska nivån som bildat inledningen till den sista epoken i alla tidigare civilisationer. Det är det obönhörliga slutet för varje samhällsskick som söker bygga upp en herrefolksras på bröders elände och lidande.

Den gamla ordningen

Ert mycket prisade "levnads sätt" är dömt till en långvarig och plågsam död och ligger redan nu i dödsryckningarna. Jag skulle vara ohederlig om jag, för att undvika att förolämpa er, hycklade något annat. Mönstret kunde ändras om era myndigheter och prästerskap var kloka.

Vi har omsorgsfullt pejlut in deras innersta tankar för att finna ut om någon kommit på det klara med hur det problem i grunden var beskaffat, som de ställdes inför - för att finna ut om någon kanske skulle vara modig nog att visa vägen ut ur problemet.

Med ett fåtal mycket inspirerande undantag har vi inte funnit vad vi sökt. I stället har vi funnit ett hårdnackat beslut att hålla fast vid, stärka och försvara den gamla ordningen, med allt dess onda och skoningslösa tillintetgörande av var och en som försöker ändra den i någon som helst detalj.

Några talar allvarligt om större rättvisa och frihet men omintetgör sina egna drömmar genom försök att bygga dem på de fallfärdiga fundamenten för den sjuka samhällsbyggnaden. Men den rätta vägen är inte heller kommunisternas väg. En del av deras mål är höga och många har vikt sitt liv åt uppgiften att nå dem. Men de ger sig på den omöjliga uppgiften att uppnå goda resultat genom onda och ovärdiga medel. Frukten kan aldrig bli bättre än plantan. Dessa påståenden är inga profetior i ordets mystiska betydelse. De är snarare redogörelse för hur vissa oundvikliga naturlagar verkar och en analys av vissa existerande mönster och tendenser.

Resultaten är inte nödvändigtvis oundvikliga. Genom att handla i samstämmighet med naturlagarna kunde mönstret ändras.

I ärlighetens namn måste jag säga att det för närvarande inte finns några tecken på att det kommer att ändras. Trots att många från mitt folk, på varje sätt som det är oss tillåtet att ingripa, försöker influera ert folks tankesätt så att ni måtte ändra er nuvarande kurs.

Hemma är överallt

Ett rymdfarande folk

Man kan inte med korrekthet säga att de äldsta raserna kom från någon speciell plats. De är alla ett rymdfarande folk, som bebor ett oräkneligt antal platser under varierande tidsrymder. Kanske någon av dem eller alla har haft något speciellt hem någon gång, men i så fall har alla upptäckningar därom gått förlorade. Det finns "nordmän" i åtskilliga solsystem. Sedan många tidsåldrar tillbaka har de haft kolonier och baser på Mars och Venus. Andra av de äldsta raserna installerat sig på liknande sätt på andra planeter. Vi håller framskjutna baser på Luna, och så gör även andra grupper.

Eftersom Mars och Venus är de närmaste planeterna för er tjänar dessa som kontrollstationer och "incheckningspunkter" för dem som kommer från andra delar av universum för att besöka er värld. Det är här våra landsmän får de upplysningar, de behöver, och gör de nödvändiga förberedelserna för att kunna fortsätta sin resa till er planet. Det är dessa besökare, som haft de flesta kontakterna med er, eftersom vårt folk sällan har behövt tala med någon av er personligen under sina uppdrag. När våra landsmän säger, att de kommer från Mars eller Venus eller någon annan närliggande planet, nämner de bara sin sista mellanlandningsstation och inte sin verkliga ursprungsort. En del besöker er i självpåtaget uppdrag. Andra försöker vidga sina kunskaper om universum. För andra är det snarare en sorts nöjestrapp, som görs för att förströ dem och tillfredsställa deras nyfikenhet.

Vibrationsplanen

"Nordmännen" liksom de andra äldre raserna lever normalt på ett vibrationsplan eller våglängd" som är mycket högre än er egen. Eftersom gränsen för ert medvetande är mycket snäv "existerar" vi inte enligt era sinnens utsago när vi befinner oss i vårt normala tillstånd. Ni torde vara medvetna om oss av samma skäl som en ordinär radiomottagare är omedveten" om en teleöverföring. Ni kan helt enkelt inte "trimma in vår kanal". Och ändå är vi helt solida och verkliga.

Det finns ljud, som inte era öron kan höra, och färger, som era ögon inte kan se. Ändå är dessa i verkligheten lika reella som dem, ni registrerar med era sinnen. Gränserna för vår uppfattningsförmåga är mycket vidare än era, men skillnaden i nivåer är så stor, att vi normalt också är "omedvetna" om er. Vi har förmåga att vidga den gränsen ner till er nivå, men för effektivast möjliga observation är det nödvändigt att vi transformerar eller ställer om oss till er lågfrekvensnivå.

Det kan göras antingen genom direkt tankekoncentration eller genom en liknande form av samma energi producerad på mekanisk väg. Vid vår bas på Luna finns en "huvudpulsgenerator" som omsveper er planet med en våg av den rätta frekvensen för att åstadkomma omvandling till er vibrationella nivå. Alla våra observatörer i maskiner och på markytan har en liten

mekanism, som gör det möjligt för dem att slussas in i en ”synkronisering” med denna våg. Denna styr dem automatiskt på den lämpliga nivån utan någon tankekoncentration från deras sida. De kan ”försvinna ur synkroniseringen” när som helst och övergå till mental kontroll om de skulle önska ändra sin nivå en smula.

Det hände nyligen över Washington att vår maskin plötsligt försvann ur sikte och ett flygplan från ert luftvapen flög genom platsen ifråga. Er radar, som har mycket större räckvidd än era ögon fortsatte att notera närvaron av vår farkost. I verkligheten fanns det där fortfarande. Piloterna hade bara ökat sin frekvensnivå i avsikt att undvika kollision.

Resa längs frekvensskalan

En del har kallat det plötsliga uppdykandet av våra farkoster för ”materialisation”. Det är vanligen inte korrekt om man avser ordets normala användning. Våra farkoster är helt materiella vid alla tidpunkter. Om ni reser från New York till Washington, har ni i verkligheten upphört att existera utanför New Yorkbans synfält. Ändå är ni i själva verket samma ”ni” och är lika verklig för er själv och för vem som helst i övrigt, som befinner sig inom gränsen för Washingtons synfält. Det är exakt samma sak med vår farkost, frånsatt att den istället för att färdas på ytan, går upp och ner längs skalan för de vibrationella frekvenserna.

I verkligheten kan den ofta röra sig i längd-bredd-höjd-led medan den samtidigt förflyttar sig i denna femte dimension, som är helt oberoende av det fyrdimensionella tid-rymd sammanhanget.

Einstein och av era framstående tänkare har insett, att de skilda former av energi, som ni är förtrogna med : ljus, värme, tyngdkraft, elektricitet och magnetism bara är olika former av samma kraft. Detta primära energiflöde, som utbreder sig i hela rymden, har så hög frekvens, att de endast kan teoretisera om det. Det har inget karakteristiskt , som låter sig registreras på fysiskt sätt eller kollationeras med av människor uppfunna instrument. Man märker inte frekvensen förrän den modifieras på något sätt, precis som elektricitet är omärklig tills man inför begrepp sådana som resistans, induktans och kapacitans. I detta såväl som i varje annat solsystem, ligger solen i brännpunkten för dessa primära energiutflöden.

Solen

I motsats till den allmänna uppfattningen är solen varken het eller självlysande. Dess strålning består av dessa icke definierade, primära energiflöden. Dessa omvandlas till värme, ljus, kosmisk strålning och andra former, av vissa element i er egen stratosfär.

Solen utstrålar verkligen tillräcklig energi för att producera de temperaturer som era vetenskapsmän beräknat, men den aktuella omvandlingen till värme sker inte vid solen. Det förefaller bara vara så på grund av det faktum ni betraktar den genom er ”omvandlingszon”. Betraktade från vilken annan planet som helst, som har atmosfär, skulle de andra planeterna och stjärnorna se sig ungefär som de ser sig för er. I rymden skulle det emellertid vara mörkt och planeterna glöda mycket svagt, beroende på brytningen av en mycket liten del av energiflödet, men det mesta av flödet är riktat rätt ner emot ytan.

Parallella världar

Ljuset, som ni ser från planeterna och stjärnorna, utsänds inte som ljus. Det är ett eflekerat (eller, när det gäller stjärnorna, riktat) energiflöde, som förvandlas till ljus i er egen övre stratosfär på samma sätt som solflödena. Det bör poängteras, att när jag talar om ”rymd” gör jag det med

utgångspunkt från er egen frekvensnivå. Det finns många skilda frekvenser eller "plan" bortom er fattningsförmåga. Vart och ett av dem innehåller många världar. Några av dessa existerar jämsides med eller täcker delvis planeter som är synliga hos er. Andra finns i vad ni betraktar som "tomma rymden". Er egen värld är också "tom rymd" för några av dessa andra världar. Mitt nuvarande hem är inte på den för er synliga Venus utan i en värld av högre frekvens, som är något större än det "Venus" som ni känner till.

Den rena energin

En vacker dag kommer era framstående tänkare nå fram till nästa faktum nämligen: vad ni kallar solida föremål är ingenting annat än en annan form av dessa primära energiflöden. Det är bara energi, som har bromsats upp, av någon yttre påverkan, till en mycket låg hastighet. De har skapats av ren energi och strävar konstant att bryta sig loss från den bromsande kraften och återgå till ren energi. Det är detta faktum som gör alla föremål förgängliga. Allting måste genom sin utveckling återvända till sitt ursprung.

Eftersom "materiella" föremål bara är en annan form av energi, är de beroende av alla de fysiska lagar som styr energi. De kan omvandlas från en form till en annan. Den frekvens, som de existerar på, kan ökas eller minskas. Precis som åtskilliga meddelanden på skilda frekvenser kan överföras på samma kabel utan störningar, kan också åtskilliga olika materiella föremål i olika frekvensnivåer uppta samma "rymd" ytan att sammanfalla på något sätt. I själva verket existerar dem samtidigt, på ett interdimensionellt vis.

Rymdskeppen

Konstruktions-tvister

Det har förekommit en hel del strid bland era "tefatsexperter" huruvida föremålen de sett är byggda och kontrollerade på mental väg eller enligt ortodoxa, men mycket avancerade vetenskapliga principer.

Den förra teorin har framkastats av Meade Layne, grundare av "The Borderland Sciences Research Asociales", som tror att många för att inte säga alla de större rymdskeppen, har projekterats som mentala konstruktioner, som sedan tar eterisk eller fysisk form. Den andra hypotesen har anammats av dem som är tankemässigt oförmögna att acceptera varje parafysisk förklaring.

Båda sidor skulle kunna ha rätt när det rör sig om vad enskilda individer sett. Det skulle bero på vem som manövrerar maskinen och vissa andra

omständigheter. Man bör ha klart för sig, att allt, som kan utföras genom tillämpning av de fysiska lagarna, även, teoretiskt sett, kan utföras enbart på mental väg. Graden av den maximala potential, som varje individ kan uppnå, beror på hans individuella kunskap och förmåga. Olika grenar av de äldsta raserna har olika intressen och har utvecklat sin maximala förmåga på olika verksamhetsfält.

Det finns de, som nästan gjort de andliga vetenskaperna till en kult, och som inte vill använda sig av något som helst slag av mekanisk anordning, om det är möjligt att undvika det. "nordmännen" å andra sidan, vill gå så långt som möjligt för att uppnå samma resultat genom att använda olika apparater, till och med när målet kan nås mycket lätt genom användandet av mentala vetenskaper. Våra tekniker förklarar, att denna metod tillåter dem att koncentrera sin andliga styrka på andra uppgifter. De besökande eller "turistande" rymdskeppen torde ofta vara kontrollerade och konstruerade helt på mental väg. "Nordmännens" farkoster är vanligen tillverkade och drivna enligt fysiska vetenskapliga metoder.

Manövrering av UFO'n

Manövreringen av våra farkoster sker vanligen manuellt eller automatiskt, även om piloten kan övergå till mental manövrering när som helst och ofta gör så under vissa omständigheter. Konstruktionsmetoden gör inte särskilt stor skillnad, när det gäller föremålets natur. Ni skulle inte ha möjlighet att vid en undersökning fastställa, om ett föremål skapats på mental eller fysisk väg. Patrullmedlemmarna, som manövrerar våra rymdfarkoster, är mycket skickligare när det gäller de mentala vetenskaperna än resten av vårt folk. Fysiska medel är varken så smidiga eller så snabbt mottagliga för påverkan som mentala.

För närvarande är de fastställda villkoren väl kända och manövreringen kan i stor utsträckning bli en rutinsak och går helt automatiskt. Under andra betingelser kan de få arbeta med många okända faktorer och måste vara beredda att möta varje plötslig överraskning. Under sådana omständigheter drivs och kontrolleras vanligen farkosterna helt på mental väg.

"Turistskeppen" som ni kan se gång efter annan, är så olika att det skulle vara omöjligt att katalogisera dem alla. Ni kan bokstavligen se vad som helst. Det kan vara samma skepp, som dessa besökare kommit ifrån någon avlägsen värld, men det är inte troligt. Det är mycket mera troligt, att ni bara skulle få se den lilla farkost, som dessa stora skepp för med sig såsom många av era oceanfartyg har barkasser. Det är nämligen inte omöjligt för dessa interplanetariska farkoster att landa direkt på er planet. Huvudorsaken till att de inte gör det är, att de vanligen är enormt stora enligt er måttstock, och därför skulle tilldra sig alltför mycken ovälkommen uppmärksamhet.

De sju farkosterna

De farkoster, som styrs av mitt folk, är de mest talrika över er planet just nu, även om det inte nödvändigtvis är dessa, som oftast blivit sedda. De opererar ofta alldeles intill gränsen för er synförmåga i avsikt att undvika observeras av ert folk. De torde i sådana fall kanske vara synliga för några få människor med osedvanligt stor synvidd. De torde också registreras av er radar. De av våra farkoster, som troligen är mest sedda av er, är väsentligen luftfarkoster, inte rymdfartyg. De kan operera i rymden till en viss gräns i nödfall, men förs vanligen till er planet av stora transportmaskiner. Vi brukar använda oss av sju olika typer av luftfarkoster över er planet. Fem av dem medför besättningar, medan två är "robotplan", som fjärrstyrs från någon annan punkt. De kan beskrivas på följande sätt :

Spaningsplanen

Dessa är i huvudsak samma typ med undantag av storleken. De är halvmåneformade och liknar en cirkelrund skiva, som man bitit ett stycke av. Den första är ca: 13,5 m vid och ca: 5,4 m hög. Den andra är bara tredjedelen så stor och manövreras i vanliga fall av en person, även om den kan ta en eller flera passagerare vid behov. Båda är spaningsplan. De är båda mycket gamla typer, nästan museiföremål, om man jämför dem med några av de andra typerna. De är särskilt väl lämpade för sin nuvarande uppgift och är därför de mest använda av alla typerna. De drivs av två jetaggregat, monterade i universalfattning vid vardera spetsen av halvmåneskivan och styrs genom ändring av jetstrålarnas riktning, sålunda oberoende av all yttre påverkan.

Eskorteringsplanen

En cigarrformad farkost, omkring 30 m lång och 7,5 m i maximal diameter. Denna typ torde till sin funktion kunna jämföras med era marina jagare. De används för att skydda de mindre luftskeppen, om så behövs, och ni ser troligen en sådan farkost som eskort åt besökande eller "turistande" skepp. Av olika skäl betraktas det ofta som inte tillrådligt att ge sådana besökare full frihet att resa över er planet. Dessa farkoster använder både jet- och primärdrift.

Laborarieskeppen

En "munkformad" farkost, omkring 37,5 m i yttre diameter och omkring 10,8 m tjock med ett hål omkring 7,5 m i mitten. Den används bara, när komplicerade vetenskapliga observationer är önskvärda. På grund av det stora antal undersökningsinstrument, den medför, har den blivit känd som "det flygande laboriet". Denna farkost drivs elektromagnetiskt och har troligen inte blivit sedd av ert folk annat än i jämförelsevis sällsynta undantagsfall.

Transportplanen

En sfärisk eller kulformad farkost, omkring 30 m i diameter. Den drivs elektromagnetiskt och är ett passagerare och transportplan. Den torde kunna jämföras med en "läktare", som för last från kusten till ett fartyg, som ligger ute på redde. Det används sällan vid de nuvarande operationerna, då det är mycket litet, som behöver transporteras mellan våra skepp och er planet. Det är emellertid möjligt att ni av en händelse kan råka få se en farkost av denna typ.

Observationsballongerna

Dessa båda är också i grund och botten samma typ med undantag av storleken. De kan vara kulformade eller skivformade, den ena är omkring 1,5 m eller 1,8 m i diameter och den andra omkring 30 cm. De är fjärrstyrda observationsballonger och används vanligen när de större, bemannade skeppen skulle tilldra sig alltför mycket uppmärksamhet. De lagrar både visuella bilder och andra data och överför dem till moderskeppet. De

betraktas helt som förbrukningsmaterial och i bland upplöser vi dem, när deras mission är fylld, hellre än att vi spenderar tid och möda på att ta dem tillbaka för att använda dem på nytt. De "gröna eldkloten" som har iakttagits på er himmel kan egentligen inte katalogiseras bland de andra.

De är mer jämförbara med era robotvapen än med luftfarkoster av något slag, men de har en fredlig uppgift. De är i huvudsakligen sammansatta av en geleliknande kopparisotop och används för att undanröja överskottet av den radioaktivitet, som kommer ifrån era atombomber. Även om denna dess uppgift är välgörande för er, är dess huvuduppgift dock att hindra skadliga verkningar på andra vibrationsnivåer. Det "jetaggregat" som används av oss, består av en liten päronformad reaktor, i vilken en mycket liten bränsleström sprutas in. Denna sönderdelas i kammaren av en elektronstråle. Den efterföljande expansionen och utblåsningen genom reaktorns avgasrör producerar den önskade stöten.

Varje material, som kan reduceras till en vätska eller pulver, kan användas som bränsle. Vatten och luft är de oftast använda bränslena över en bebodd planet, emedan deras reaktioner producerar mycket kortlivade radioaktiva slutprodukter och sålunda inte förorsakar någon kvarstående atmosfärisk "nedsmittning". De elektromagnetiska drivmedlen erhålls genom att man skär de naturliga kraftlinjerna hos en planet. Deras verkan är mycket lik era elektriska generatorers. Farkosterna styrs på de magnetiska meridianerna på så sett, att en liten elektronstråle kommer att driva dem. De kan korsas meridianerna eller röra sig i vinkel mot dem, på ett sätt som liknar det era segelbåtar använder sig av, när de "kryssar mot vinden". Denna form av framdrivning kan tydligen användas över vissa planetariska kroppar, men dessa behöver inte nödvändigtvis befinna sig på er vibrationella nivå.

Primärdrift

"Primärdrift" är den enda verkliga rymddrivkraften vid sidan av fjärrstyrning. Den beror på en mekanism, som styr in rymdfarkosten på en frekvens, vilken synkroniserar med de primära energiflöden, som genomtränger hela universum, men är något ur fas med dem. Hastigheten är teoretiskt sett obegränsad med denna drivmetod.

Era vetenskapsmäns nuvarande teori (1954), att hastigheten är begränsad till ljusets hastighet, är lika felaktig som deras tidigare teori, att man inte kunde färdas fortare än ljudets hastighet. I praktiken är den maximala hastigheten, när man använder sig av "primärdrift", i hög grad beroende på skickligheten hos den pilot, som styr rymdskeppet, och den grad av färförskjutning, som kan åstadkommas, och som beror på den kraftkapacitet, som kan uppbringas. Bortsett från dessa drivmetoder är alla farkoster utrustade med en mekanism som gör det möjligt för dem att sväva orörliga, om så önskas.

Ett konformat repulsionsfält bildas ovanför farkosten, som avleder verkan av tyngdkraften omkring det, på samma sätt som ett paraply avleder regnskuren åt den som bär det. Dessa avledande fält utnyttjas ofta, när planet befinner sig i rörelse, till att reducera dess effektiva massa. Detta gör dem mer lättmanövrerade och reducerar den totala kraft som behövs för att driva dem. Både det avledande fältet och den elektromagnetiska formen av drivkraft skapar en jonisering av luften över och omkring dem.

De flammande eldkloten

Under vissa atmosfäriska betingelser resulterar detta i en synlig urladdningscorona. Det är mycket troligt, att iakttagarna i många fall av rapporter om "flammande upp och ner vända koner" och "flammande eldklot" snarare sett dessa urladdningscoronor än rymdskeppen själva. I

några av dessa fall kan de aktuella farkosterna opererat strax ovanför adamfolkens synfält, och endast urladdningscoronan varit synlig för dem.

Rymdpatrullen

Galaxernas rådsförsamling

”Rymdpatrull” är inte det namn som vi använder, men jag har valt det, därför att det ger er en ganska rättvis bild av dess funktioner. Vårt namn skulle inte betyda någonting för er. Patrullen står under ledning av en sorts ”galaxernas rådsförsamling”, sammansatt av representanter från alla betydande planeter på alla vibrationers nivåer eller ”plan” i denna vintergata. Rådet har ett mycket intimt samarbete med liknande grupper i andra delar av universum.

Återigen: det namn jag använder är inte det rätta, men det ger er den viktigaste uppfattningen om patrullens ändamål. Patrullen torde kunna kallas ”arbetsutskottet” och, om så behövs ”vapentjänsten”, som effektuerar rådets beslut. Den skyddar underutvecklade världar mot hot utifrån, därmed inte påstått, att patrullerna alltid är fullt effektiva, när det gäller denna funktion och illasinnade besökare kan då och då göra en del skada, innan de upptäcks och avvisas.

När en ny värld är under utveckling, hjälper patrullen den genom att ge olika slag av vetenskaplig och etisk upplysning, även om en sådan verksamhet är något begränsad till patrullens egen moraliska uppfattning. Detta ämne är reserverat för ett senare kapitel.

Biståndsarbetare i rymden

Om det skulle visa sig nödvändigt skulle den också försvara övriga delar av universum mot var och en av dessa underutvecklade världar. Dessutom övervakar patrullen vissa bestämmelser rörande den interplanetariska trafiken och trafiken mellan de olika vibrationsplanen. Den tillhandahåller upplysningar av intresse och vikt för besökande rymdresenärer med avseende på de platser de önskar besöka. Den bistår varje farkost, som råkar i svårigheter, utforskar och kartlägger tidigare okända områden och för ständig kontroll över och verifierar data, beträffande planeter och plan. När en ny värld ska koloniserats hjälper den till att etablera de olika livsformerna och sköter framför allt de tekniska betingelserna tills nykomlingarna är i stånd att reda sig själva.

Medlemskap i patrullen står teoretiskt sett öppet för varje medlem av någon i de framstående raserna som kan uppfylla de mycket stränga fordringarna. I praktiken har det emellertid blivit nästan uteslutande ett yrke, som gått i arv

hos vissa av ”nordmännen”. Många av de övriga framstående raserna har ingen längtan efter denna sorts tjänst. Medlemmar av patrullen däremot känner en stark dragning till sin uppgift. När de ”dör” återföds de vanligen som barn till patrullmedlemmar. Dessa barn har företräde, när det gäller patrulltjänst och tränas upp från födseln. Resultatet blir att det sällan uppstår några vakanser, som fylls av utomstående.

Interplanetariska sambandscentraler

Patrullen använder sig av åtskilliga slag av transportplan och andra interplanetariska farkoster, beroende på behovet för de olika uppdragen. Det enda slags transportplan, som använts över er planet för uppdragen hittills (1954), är ett mångsidigt plan, som skulle kunna jämföras med era marina ”tunga kryssare”.

Det är cigarrformat, omkring 2 100 m långt och tar normalt ombord 2 000 personer inklusive besättningarna på de små specialplanen. Planens huvudsakliga uppgift är för närvarande att tjänstgöra som baser och sambandscentraler för dessa små rymdfarkoster. De opererar normalt högt över räckvidden för er radar men vid några tillfällen har de setts av era astronomer.

Kontrollrummet

Den del av skeppet som förmodligen skulle vara av största intresse för era vetenskapsmän, är kontrollrummet. Här skulle de finna ett vidsträckt rum med en rad av hylliknande diskar i form av en hästska. I mitten skulle chefskontrollbordet med vakthavande officeren höja sig över de andra. Vid dessa diskar skulle besättningsmedlemmarna sitta framför en imponerande uppsättning av skärmar, mätinstrument, urtavlor och kontrollknappar. Jag vill påstå, att era vetenskapsmän skulle vara intresserade av dem, men jag fruktar att inte ens de mest framstående skulle vara i stånd att fatta avsikten med dessa instrument, eftersom de är baserade på en vetenskap, många tusen år äldre än er egen.

Besättningen

Besättningarna består av både män och kvinnor. För vissa uppgifter har man funnit det ena könet överlägset det andra. För andra återigen står tjänsterna öppna för alla utan någon åtskillnad. Många fullständiga familjeenheter transporteras omkring eftersom dessa farkoster är det enda stadigvarande hem som många av medlemmarna känner till. För den aktuella uppgiften opererar de från närliggande baser och besättningarna kan oftast föras tillbaka till sina hembaser.

Vid andra tillfällen kan rymdskeppen måhända operera långt borta från alla permanenta baser och vara stationerat där i många år. Därför måste besättningsmedlemmarna, om de vill föra normalt familjeliv, ta sina familjer med sig. Detta är inte dålig sysselsättningspolitik eftersom både man och hustru är knutna till samma skepp. Besättningskvarteren är indelade i tre sektioner: familjeavdelningen, för gifta par och deras små barn; kvinnliga avdelningen för de ogifta kvinnorna; ungaravdelningen för ensamstående män. Det återstår ändå rikliga tillfällen till romantik och giftermål är vanliga bland de medlemmarna ombord på skeppen. Det har funnits fall, när det gällt mycket långvariga uppdrag, då barn har fötts, vuxit upp, gift sig och bildat egna familjer utan att de någonsin lämnat sina skepp.

Bestyckning

Dessa transportplan är tungt beväpnade, huvudsakligen med olika sorters

förintelse och sönderdelningsstrålar. Dessa skulle, jämförda med en vetebomb, te sig som vetebomben jämförd med pil och båge! De används sällan, men en full uppsättning ”strålar” står alltid beredd. Operatörerna är i normala fall sysselsatta med skiftande plikter men kan mobiliseras till sina stridsstationer på ett ögonblick. Det är sällan nödvändigt att verkligen använda dem. Blotta vetskapen om att en sådan överväldigande stridsstyrka står beredd är vanligen tillräcklig för att lugna ner vem som helst, som skulle vara böjd för att starta krig.

Denna tunga bestyckning bör inte orsaka någon oro bland ert folk eftersom det varken finns någon avsikt eller förutsebar möjlighet att bruka den mot er. Patrullens lag, som följs som en religion, förbjuder brukande av våld, om syftet kan uppnås på annat sett.

För närvarande kan varje beslut, som skulle påkalla bruk av vapen, genomföras utan våld och med föga tvångsbetonade medel. Händelserna skulle komma att utspelas i en fullt logisk och naturlig följd. Det är inte troligt, att ens de, som direkt påverkas, skulle misstänka att det låg något bakom ett ”märkligt sammanträffande”. Det torde vara av intresse att notera, att i motsats till vad som är brukligt hos er beträffande väpnade styrkor, är dessa kämpande strålstyrkor uteslutande kvinnliga. När befälet ger order att anfälla, sker det endast sedan alla andra medel misslyckats.

Kvinnliga strålstyrkor

Vid det här laget har situationen vanligen blivit mycket vanskelig och ett ingripande från strålstyrkorna är nödvändigt. Experiment har visat att kvinnor reagerar mycket snabbare och med mindre samvetsbetänkligheter än män. Detta beror på en djupt liggande psykologisk skillnad mellan könen, stammande från och utvecklad ur den skyddande modersinstinkten. ”den kvinnliga delen av människosläktet är farligare än den manliga”, till och med bland de mer avancerade folken.

Organisationen

Patrullen har en högt driven organisation och en komplicerad ordergång. Den brister inte i disciplin, men liksom när det gäller alla våra social- och myndighetsorganisationer, har officerarna ingen verklig maktfullkomlighet. De behåller sina poster endast så länge de behåller förtroendet från dem som står under dem. Om deras underlydande skulle fatta ett gemensamt beslut att ”förtroende saknas” och vidarebefordra det till närmaste högre befäl, skulle officeren i fråga avlägsnas automatiskt. Efter förhör (och ytterligare träning, om så behövs) kan han bli förflyttad till någon annan befattning. Sådana händelser är emellertid mycket sällsynta. Urvalet och skolningen är så omsorgsfullt gjorda, att det vanligen inte förekommer något ifrågasättande av någon officers eller besättningsmedlems kompetens.

Dessa större interplanetariska farkoster använder sig av en mångfald drivmedel. Från deras framskjutna bas på Luna till deras bevakningsstation över er stratosfär är en mycket kort färd, enligt deras begrepp om avstånd och de torde sannolikt använda vanlig jetdrift. Samma drivmedel torde kunna användas för en resa till mars eller Venus, men det torde vara vanligare att begagna ”primärdrift” för en sådan utflykt.

Teletransportören

För ännu längre avstånd använder de ”teletransport”. Vid denna resemotod omvandlas, för ett ögonblick skeppet och hela dess innandöme, till ren energi och överförs nästan genast till någon annan plats i rymden, där det åter omvandlas till ”materiell form”. Denna operation är tydligen mycket

känslig, och fastän den kan utföras på mekanisk väg föredrar vanligen de mera erfarna befälhavarna att utföra den på helt mental väg. Samma princip utnyttjas i åtskilliga andra former av mekanismen.

Om återomvandlingssteget utelämnas och energin skärs ner blir den en sönderdelningsstråle. En modell av varje önskvärt föremål kan göras av varje lättarbetat material och energin från andra material sammanpackas i den för att skapa konstverk av material som inte kan bearbetas med vanliga hjälpmedel. Legeringar av olika grundämnen, som inte kan förenas på vanligt sätt, kan åstadkommas. "Inpackningsprocessen" kan pågå ända till den önskade tätheten är säkrad. Det är möjligt att bringa föremål av mycket hårt material nästan till smältpunkten, bearbeta det som lera och sedan avlägsna strålen och låta det bli hårt igen.

Lagar och seder

Den oändlige

I min inledning sade jag, att jag trodde mig veta, att mitt folk nått något högre på den etiska skalan än jordinevånarna. Några av er kan kanske känna sig benägna att bestrida detta, eftersom våra etiska begrepp i många avseenden skiljer sig från era. Vi ser många saker från helt olika synpunkter. Det finns stora variationer bland vårt folk liksom bland era, och det är högst troligt, att de högre stående bland er står högre än de lägst stående hos oss. De som bemannar våra patrullfarkoster eller skickas ned till er som markobservatörer är - kanske onödigt att påpeka - omsorgsfullt utvalda med avseende på moralisk och etisk standard.

Som tidigare konstaterats studerar vi ivrigt den oändliges manifestationer för att komma underfund med hans avsikter och lagar. Vi tror, att vi gjort stora framsteg i den riktningen. Vi har förflyttat många faser av personligt uppförande från teologiens och den abstrakta etikens värld över till den vetenskapliga kunskapens. Vi kan inte påstå, att vi lärt oss alla dessa lagar, inte heller att vi någonsin kommer att göra det. Vi vet emellertid, att mycket häruti grundar sig på lagar, som är lika bestämda, orubbliga och oåtkomliga som de lagar, som styr våra fysiska vetenskaper. Vi lyder dem inte enbart som ett slags etik utan mera därför vi vet, att resultatet att trotsa dem skulle bli mycket obehagligt för oss.

Karmalagen

Om ni trotsar gravitationslagen och hoppar från en hög byggnad, kommer kroppen att krossas mot gatan nedanför. Om ni trotsar den termodynamiska lagen och lägger handen på en het spis blir ni illa bränd. Det är exakt samma förhållande med dessa andra lagar. Ingen osynlig polisman" ser er "synd" och drar er inför rätta. Ingen osynlig "domstol" finner er skyldig och bestämmer ert straff. Ni får bara ta de naturliga och oundvikliga konsekvenserna av ert orätta handlande. Sålunda kan ingen "förlåta" er era synder och ändra resultatet. När ni en gång satt lavinen av händelser i rullning, måste den fortsätta till sitt slutgiltiga mål. Det kan inträffa snart och det kan ligga långt fram i tiden. Det kan också ske i ett annat liv. Men det är oundvikligt.

Detta betyder inte, att era läror, när det gäller att se på ånger och försoning är fullständigt felaktiga. Det är aldrig för sent att skifta levnadsmönster. Ni kan närsom helst sluta att trotsa dessa lagar och börja försöka inrätta ert liv i harmoni med dem. Ni kan inte ändra det som ligger bakom er, men ni kan

ändra er framtid på det sätt ni önskar. De av er, som betraktar Kristus som sin frälsare, har rätt, om ni använder ordet i dess vidaste bemärkelse i stället för på ett bokstavligt och trångsynt sätt. Han kommer inte att på magisk väg "rädda" er utan någon ansträngning från er sida. Det måste ske som ett resultat av ert eget beslut och handlande. Men han har för er uttytt den oändliges lagar, varmed ni kan frälsa er själva.

Om vi ser någon, som trotsar någon viktig naturlag, vill vi varna honom, såsom ni skulle varna någon som stod i begrepp att hoppa från en hög byggnad. Vi föreskriver inga formella lagar beträffande dessa saker, ty vi tycker oss inte ha någon moralisk rätt att göra det. Vi har till uppgift att varna, om vi tror att en person är ovetande om resultatet av sitt handlingsätt. Men här slutar våra plikter och rättigheter. Om personen, sedan han varnats, envisas med att fortsätta som förut, sker det på hans eller hennes eget ansvar. Våld eller tvång får användas enbart när andras rättigheter är mycket allvarligt hotade.

Den etiska grundlagen

Vår viktigaste etiska grundlag är vårt accepterande av universiellt broderskap. Vi betraktar alla intelligenta varelser på alla planeter och plan som bröder, oavsett ras eller fysisk skepnad. De må fara vilse, men de är likafullt bröder och måste behandlas som sådana. Ert hat mot varandra, ert diskriminerande av vissa raser och religioner och era krig mot andra folk är inte bara moraliskt fel utan även fullständigt vansinnigt. Era materiella kroppar är gjorda av atomer, som alla kommer från en gemensam källa. Ert andliga jag är en del av samme Oändlige. Var och en är bara en liten del av en mycket större helhet.

Er hand skulle inte i ett plötsligt infall av vrede sticka ut ert öga. Era tänder skulle inte ondskefullt bita av er tunga. Varför skulle ni då vara så dåraktiga, att ni söker skada en annan person, som i själva verket är en del av er själva? När ni skadar någon del av en helhet, skadar ni det hela. När ni skadar helheten, skadar ni också varje del därav. När ni skadar er nästa, skadar ni er själv.

När det gäller den sexuella moralen har vi inte heller några särskilda lagar, och var och en må teoretiskt sett handla enligt eget gottfinnande. I praktiken har vissa seder blivit gängse bruk, och de flesta av vårt folk rättar sig efter dem. De som allvarligt bortser från dessa seder skulle bli föremål för moralisk påtryckning av andra. Eftersom vårt folk är i högsta grad telepatiskt, är det omöjligt att dölja ett lågt eller ont uppsåt, och likaledes omöjligt för de andra att dölja sitt förakt för syndaren. Moralisk påtryckning är sålunda ett verkningsfullt instrument, när det gäller att genomdriva saker som blivit allmänt accepterade.

Bröllopsritualen på Venus

Både månggifte och konkubinät är socialt accepterade under vissa betingelser, men få omsätter det i praktiken. De flesta männen tycks känna, att en kvinna är ett tillräckligt problem, utan att de mångfaldigar sina äktenskapliga bekymmer. Bröllopsritualen betraktas inte som inträdesbiljett till det äktenskapliga ståndet utan snarare som en högtidlig akt för att offentligöra ett redan existerande förhållande. Detta betyder, att vi erkänner, att endast ömsesidig kärlek kan skapa och hålla i helgd ett äktenskap. Den älskare, som är trogen sin kärlek, är gift i den oändliges ögon. Den hustru, som inte älskar, är inget annat än en sköka, trots alla de lagar, seder och religiösa dogmer, som ni kan skriva. Skilsmässa bland oss kan sålunda genomföras genom en enkel allmän förklaring från endera parten, men det är ett nästan okänt begrepp.

Fördelningen av resurserna

Den heligaste av era lagar - de som gäller ägendomsrätten - är de minst heliga hos oss. Vi håller före, att man bör ha privat egendom bara i den utsträckning att man till fullo kan utnyttja den. Om jag hade ett föremål, som jag inte behövde, och någon annan behövde det, skulle han helt enkelt ta det och ingen skulle tycka minsta illa vara. Ni skulle utan tvivel betrakta det som "ohederligt".

Vi betraktar det å andra sidan som ett brott av grövsta slag, när er Amerikanska regering till exempel tillåter överflödiga säd ruttna bort i magasinerna, när miljoner svälter på grund av brist på säd. Denna attityd är förmodligen, åtminstone delvis, beroende på det faktum, att vårt folk inte har orsak att personligen lägga upp lager av varor för framtida behov. Samma förhållande kunde råda hos er. Er planet har möjlighet att rimligen tillgodose ert folk för många generationer framåt, om varor producerades förnuftigt och distribuerades rättvist. Men ert folk vill inte vänta på att i tur och ordning få sin beskärda del, såsom förnuftiga människor skulle göra. I stället blir de en vanvettig, kämpande och klösande hop vilda djur, som vart och ett inte bara försöker roffa åt sig sin egen del utan även sin grannes.

Spårstämplarna

På produktionsområdet spiller ni mycket möda och mycket material på att framställa saker, som varken är nödvändiga eller överhuvudtaget önskvärda. Istället för att producera välstånd, producerar ni armod. Den drivande kraften är inte att producera bättre och mer användbara varor utan mera av vad som helst. De som kan bygga och driva de största fabriker och tillverka den största mängden av någonting, vare sig det är användbart eller inte, betraktas med högaktning hos er. De intar en ställning närmast efter dem, som är mest skickliga på konsten att mörda sina kamrater en masse. Arbetsglädjen håller på att försvinna allt mer ur ert liv. Detta tar inte bara ifrån ert folk ett av de största glädjeämnena i livet. Det har också en stor effekt på de föremål ni använder. Det finns inte två föremål som är exakt lika. Varje person och varje föremål, som kommer i kontakt med dem, efterlämnar ett intryck och ändrar dem på något sätt. Dessa "spårstämplar" är viktiga.

Ett verk, som skapats av en riktig hantverkare, som lägger i något av det finaste hos sig själv i det, kan bli er trogne tjänare för alltid. Samma föremål, byggt av mänskliga robotar kommer att förbli ett själlöst ting.

Reinkarnation

Den fysiska kroppen

Innan jag kan förklara något om reinkarnation, måste jag nödvändigtvis korrigerar några felaktiga begrepp som de flesta jordvarelser har om naturen hos en "människa". Det som ni kan se och känna, den materiella eller fysiska kroppen, är bara en del av individen. Det är den minst viktiga delen, snarare

en rent djurisk individ, som är kapabel att utföra endast några få elementära kemisk-fysiska handlingar. Detta materiella eller lägre jag, är mycket ömtåligt och förgängligt, som ni vet.

Mellanjaget, som rymmer alla de nedärvda minnena och instinkterna, existerar under en mycket längre tid, men är inte odödligt. Det högre jaget kommer direkt ifrån d e n o ä n d l i g e själv och är en del av hans odödliga och eviga varelse. Därför är det också odödligt och evigt. Det kan förvandlas från ett tillstånd till ett annat, men det kan inte dö eller dödas, eftersom evigheten är en cirkel utan början eller slut, och eftersom det är sant, att detta högre jag lever vidare, är det nödvändigtvis också sant att det alltid har funnits.

Det fysiska eller lägre jaget är en praktisk nödvändighet på er planet för att tillåta de båda högre jagen att ta itu med andra "materiella" ting. Det lägre jaget kan inte åsidosättas, emedan dess brister och begränsningar hindrar de båda högre jagen i vissa fall. Det är dock viktigt att hålla i minnet, att detta fysiska jag i n t e är det verkliga jaget. Det är snarare något som det verkliga jaget råkar föra med sig för tillfället, liksom det fysiska jaget dagligen bär olika klädesplagg.

Dödsögonblicket

När det fysiska jaget dör, övergår de båda högre jagen automatiskt till ett högre frekvensplan, som era ockulta forskare vanligen brukar kalla för "astralplanet". De flesta av varelsena på detta "astralplan" kommer slutligen att reinkareras på nytt till kemisk-fysisk våglängd, även om många av dem stannar kvar i ett tillstånd, befriade från kroppen, i många tusen år. De flesta av ert folk drabbas av en våldsamt chock, när deras fysiska kropp dör. Trots alla sina religiösa lärdomar fruktar de flesta av dem innerst inne att deras fysiska kropps död innebär slutet på allting. Många av dem stannar kvar i ett förvirrat tillstånd under en lång tid, ur stånd att till fullo förstå vad som hänt dem. När de slutligen blir medvetna om det faktum, att de är "döda", grips de vanligen av en överväldigande längtan att få reinkarera så snart som möjligt.

Reinkareringen

Bland vårt folk sker födelse vanligen på begäran och alla detaljerna ordnas med de blivande föräldrarna innan vederbörande lämnar den gamla kroppen. Vår livslängd sträcker sig över åtskilliga tusen år, men våra kroppar kan i bland bli så "gamla" i sådan utsträckning, att de allvarligt hindrar de högre jagens funktioner. När denna punkt har nåtts, utser personen vanligen två betrodda vänner att vara hans eller hennes "föräldrar" och vidtar arrangemang för den nya kroppen. sedan, när stunden är inne, skiljs han från den gamla kroppen och inträder i den ofödda kropp som väntar på honom.

Det skulle vara teoretiskt möjligt för en person att konstruera en fysisk kropp, atom för atom, enbart på mental väg. Det skulle emellertid vara en mycket komplicerad, ömtålig och långsam process. Det är mycket enklare och lättare att låta kroppen födas på normalt fysiskt sätt, och i det fallet sköter mellanjagets nedärvda minnen om alla detaljer i proceduren. Det är möjligt för modern att när som helst före födseln överta den mentala kontrollen och göra eventuella önskvärda ändringar i det normala mönstret. Det är helt vanligt att de gör så i avsikt att få fram vissa önskade egenskaper och undertrycka andra, som bedöms som mindre önskvärda.

Medvetandet & Minnet

Födelsen resulterar i en temporär förlust av tidigare minnen, beroende på det faktum, att dessa medvetet måste uttryckas genom förmedling av hjärncellerna, som behöver en bestämd tid för att nå full utveckling. När tiden är inne, vidtar föräldrarna de nödvändiga åtgärderna för att bringa de önskvärda minnena upp till ytan. Frågan om vilka minnen som ska behållas kvar är vanligen en av de detaljer, som en person gör upp med de utvalda föräldrarna före diskarnationen och reinkarnationen. Personen i fråga vill också vanligen hjälpa till med processen att försöka utplåna sådana minnen, han inte önskar föra vidare. Det hela kan jämföras med er vana att göra er av med icke önskvärda föremål, när ni flyttar från ett gammalt hus till ett nytt. Det förekommer praktiskt taget inte något medvetet val av föräldrar hos ert folk.

Att välja föräldrar

Genomsnittsvarelserna på jorden vill, liksom djuren, vanligen reinkarnera så snart som möjligt i första användbara kropp av sitt folk och sin ras. De höga födelsesiffrorna efter krig beror på reinkarnationsdriften hos de som stupat. Denna press från astralkropparna driver på för att skapa de kroppar, som dessa diskarnerade önskar. Det vanliga mönstret, när det gäller de diskarnerade, är att de återvänder till de förhållanden som är mest välkända för dem. Platsen där vederbörande dog är inte av någon betydelse eftersom resa på astralplanet vanligen är en tankefråga. Sålunda vill man i normala fall reinkarnera i sin tidigare ras- och nationalitets-form.

Bland de högre utvecklade folken på er planet finns det ett visst inslag av instinktivt urval av föräldrar. En högt utvecklad individ skulle instinktivt stötas tillbaka av någonting lågt och simpelt och skulle vanligen förbli icke förkroppsligad, tills han kom i kontakt med en kropp, redo att födas av föräldrar, som står hans egen utvecklingsnivå nära. Detta, som snarare är en instinktiv reaktion, förverkligas inte alltid till fullo. Det händer ibland även att, just som en sådan högt utvecklad varelse ska till att reinkarnera, han skjuts bryskt åt sidan av en lägre och mera aggressiv varelse, som vill lägga beslag på kroppen för egen räkning. Det är en förklaring till de ”svarta fåren” i goda familjer.

Att förbereda födseln

Blivande mödrar på jorden, som har någon kunskap om metafysiska ting och förmåga att koncentrera tankarna, kunde göra mycket för att bestämma det slag av barn de önskar. De skulle först bygga upp ett psykiskt skydd runt sig själva och stänga in sin egna utstrålning, för att hindra varje icke önskvärd väsen att komma in i kroppen hos sina ofödda barn. Sedan skulle de kunna koncentrera sina tankar på att inbjuda något högre väsen att inträda och slå sig ner där. Det är inte särskilt troligt, att de kunde lyckas med reinkarnation av någon särskild individ, såsom vi gör, eftersom detta fordrar mental aktivitet av båda parter. Det är emellertid teoretiskt möjligt att göra det, förutsatt att båda parter är väl insatta i de metafysiska vetenskaperna, och förutsatt att arrangemangen antingen har vidtagits innan diskarnationen eller genom tillförlitlig kontakt på astralplanet.

Beroende på vår, jämfört med er, långa livslängd, och det faktum att vår befolkning är så gott som konstant till antalet, är barn mycket mer sällsynta hos oss än hos er. Företeelsen ”födelse på begäran” har också givit upphov till några ovanliga psykologiska problem. Vi, som är föräldrar, är naturligtvis som alla föräldrar stolta över våra barn. På samma gång är vi dock medvetna om att de i själva verket inte alls är ”våra”, utan självständiga individer, som vi känt sedan långt tillbaka, och som snarare begär ett visst mått av temporärt skydd och vård, tills de återvunnit sina tidigare minnen.

Dimensioner och plan

Jag har i olika sammanhang använt mig av termen ”plan”, fastän jag vanligen inte tycker om att göra det. Det är ett ord, som tycks orsaka förvirring, eftersom det betyder så många olika saker för olika människor. Det finns åtskilliga nivåer eller ”plan”, där både diskarnerade och ”materiella” kan vistas och gör det. En del forskare betraktar dessa högre plan som ”etern”. Andra drar gränsen för den termen vid de högre nivåerna.

Vi kallar vår speciella nivå för ”heavi'n” vilket inte bör förväxlas med ert teologiska ”heaven”, (himmel). Vårt ord ”heavi” liksom ert ”heavy” betyder tät.

Det symboliska 'n är en förkortning som anger ursprunget. Den fria översättningen av ”heavi'n” skulle då bli ”en plats med hög vågfrekvens (eller stor täthet) som vi kommer ifrån. Det bör påpekas att högnivåigt material är mycket tätare än materialet på ert plan.

Över dessa nivåer med sträckning rätt upp till ”Nirvana” eller oändligheten är zonerna bebodda av dessa andligen utvecklade varelser, som har lämnat både den lägre zonen och mellanjaget och sålunda blivit rent andliga varelser. Dessa zoner skulle närmare motsvara ert teologiska uppfattning om himlen än någon annan plats. De som uppnått dessa nivåer reinkarnerar aldrig till någon materiell nivå. Vid mycket sällsynta tillfällen kan någon av dessa varelser temporärt stiga ner till en lägre nivå i avsikt att överlämna ett budskap något slag till människor på ert plan, men dessa tillfällen är sällsynta.

De stora lärofäderna Kristus, Osiris och Buddha - var sådana frivilliga budbärare.

Hälsa

Läkande strålar

Många av era författare har längtansfullt talat om vår förmodade underbara medicinska vetenskap. Sanningen är den, att vi praktiskt taget inte har någon dylik vetenskap. Vårt folk har föga behov därav. Vi har och använder olika kirurgiska och läkande strålar vid fall av inträffad skada på våra kemisk-fysiska kroppar. Dessa kan tyvärr dock inte beskrivas för er för närvarande.

De vetenskapliga hemligheternas avslöjande kunde även ställa till med stor skada bland ert folk, om de skulle falla i händerna på illasinnade människor. Under nuvarande omständigheter är sådana personer så talrika och så starka, att det skulle vara nästan säkert att dessa vetenskapliga hemligheter skulle missbrukas. Enligt våra tekniker är det inte heller säkert, att dessa strålar skulle ha någon effekt på era kroppar. På grund av skillnaden i frekvensnivå (eller plan) skulle det förmodligen vara nödvändigt att framställa en fullständigt ny uppsättning medicinska strålar för ert folk.

Det naturliga tillståndet

Det naturliga och normala tillståndet för alla varelser är hälsa, och våra ansträngningar är koncentrerade på att upprätthålla detta normala status. Det är bara när någon individ har överträtt naturlagar och högre lagar, som sjukdom bryter ner honom. Insikten om dessa lagar är vanligare hos vårt folk än hos ert, men jag vill inte påstå att vi följer dem strikt. När vi inte gör det, blir vi sjuka precis som ni. I sådana fall bekymrar vi oss inte om symtom eller följder utom i enstaka fall. Det gäller att hitta och eliminera orsaken. Eftersom ni är en kombination av fysiska och högre varelser, är ni underkastade både naturlagar och högre lagar. Båda dessa måste iakttas, emedan fysisk ohälsa inverkar på psyket och vice versa. Er materiella kropp existerar på ett kemiskt-fysiskt plan och är därför beroende av vissa fysiska och kemiska lagar."Given därför kejsaren vad kejsaren tillhör . . ."

Försök inte att trotsa dessa lagar. Försök istället lära känna dem och leva i enighet med dem. Naturlagarna med avseende på näring och hälsa är väl kända bland era folk - men även ganska nonchalerade. De fordrar inte bara att ni håller en balanserad kost, utan även att födan ska vara hälsosam. Ni kan inte hålla er vid hälsa med föda, som har förlorat sin egen friskhet, och ni kan inte åstadkomma hälsosam föda på åkrar som är utsugna och uttröttade av generationers olämpliga användning. Inte heller kan ni hålla hälsan vid makt med föda, från vilken varje spår av värde raffinerats bort. Förlusten av dessa värdefulla element kan inte kompenseras genom tillsats av några konstlade ersättningsmedel. Människan kan inte skapa liv och dessa element är liv i sig själva.

Vägen till hälsa

Om ni vill behålla er hälsa, bygg först upp er jord. Födoämnen, som växer på frisk mark, behöver inte hjälp av kemiska gödningsämnen eller giftigt otyg. De är i stånd att hand om sig själva på ett naturligt sätt. Därefter : ät er föda så naturligt och obearbetad som möjligt. Jag ska inte fortsätta räkna upp de saker som ni borde och inte borde göra; listan skulle bli ändlös. Som jag tidigare nämnde är alla dessa naturlagar välkända bland ert folk. Allt ni behöver göra är att leta fram de rätta födoämnen och följa förnuftiga levnadsregler.

Toxinernas roll när det gäller sjukdom kan inte helt negligeras men den har blivit kraftigt överdriven. Genom att försvaga funktionerna hos någon del av kroppen lämnar gifterna denna del mera öppen för sjukdomsangrepp. Det är emellertid av vikt att hålla i minnet, att grundorsaken till sjukdomen redan existerade. Om detta inte vore sant, skulle sjukdomen aldrig ha angripit. Eftersom det är så, torde den eventuellt kommit i dagen även utan giftet. Sålunda kan man säga, att gifterna påskyndat utbrottet och kanhända kan avslöja, vilken del av kroppen, som kommer att insjukna, men de är i sig själva inte den primära orsaken till sjukdomen. Grundorsaken till de flesta mera allvarliga sjukdomar är mental eller psykisk. Den är följden av en mental eller emotionell konflikt, vanligen orsakad av destruktiva känslor som hat, fruktan, snikenhet och själviskhet. Det vill med andra ord säga att en eller flera av de högre lagarna har överträtts.

Precis som överträdande av de kemisk-fysiska lagarna orsakar ogynnsamma reaktioner hos det fysiska jaget, så åstadkommer överträdelse av dessa högre lagar ogynnsamma reaktioner hos den inre människan.

Det finns ingen genväg till verklig inre hälsa, vilken är väsentlig för den fysiska hälsan. Det finns inga piller eller pulver som ni kan köpa på ert apotek. Ni kan inte bara tillkalla någon "astral guide" eller rådgivare och lägga saken i hans händer. Eller bara rabbla en bön eller någon mystisk formel eller att iakttä någon mystisk ritual, och inte heller konstruera någon magisk amulett. Ni måste vinna andlig och mental hälsa genom att leva på

rätt sätt dag för dag. Den fysiska hälsan kommer som en lika naturlig följd som natten följer på dagen.

Det är i själva verket inte alls nödvändigt att jag eller någon annan berättar för er, vilka dessa högre lagar är, eller kartlägger vägen för er. Inte heller är det nödvändigt, att ni anställer någon ”expert” i sådana ting för att tolka dem åt er. Ni känner redan dessa lagar. Varje förnuftig varelse vet allra längst inne, vad som är rätt och vad som är fel. Det är inte så att ni inte vet, snarare att ni ännu inte accepterat det faktum att det är en livsnödvändig sak att handla i enlighet med vad ni vet.

Om hemliga budskap

Men om ni måste ha ett ”budskap” uttytt för er, så har ni det redan. Det har överbringats till er värld vid många skilda tillfällen, i skiftande ordalag, beroende på folks förutsättningar vid tidpunkten i fråga. Det budskap, som är mest välbekant för människorna i ert land över-bringades för nära 2 000 år sedan.

Det behövs inga vidare avslöjanden eftersom allt redan har avslöjats. Om någon talar med er om saker ”allt för heliga för att avslöjas”, så betrakta honom som en falsk profet. Ingenting har dolts. Ingen budbärare skulle våga förtiga något. Budskapen är allesammans fullständiga om ni har förmåga att förstå dem. Samma budskap kunde ha överlämnats till er, fast i andra ordalag, om folkets förutsättningar fordrade det, men det skulle fortfarande i grund och botten gälla samma saker.

Att förstå detta budskap ligger verkligen inte över den mentala förmågan hos något av era folk, men få har gjort sig besväret att sätta sig in i det. Man vägrar att tänka själv om inte bleka nöden tvingar en att göra det. Det är mycket lättare att upphöja budbäraren till gud, än att försöka förstå hans budskap. Då kunde de hellre dyrka honom i olika böner, psalmer, ritualer och ceremonier. Alla dessa saker kunde läras utantill och fordrade inte någon mental ansträngning.

Om Kristus

Kristus tillrättavisade sina egna lärjungar för detta misstag: ”varför kallar ni mig god?”, men de som kallar sig kristna föredrar fortfarande att ta lätt på budskapet och koncentrerar sig på att dyrka budbäraren. Han var bevisligen en gudom. Det var nödvändigt. Ingen annan skulle ha kunnat överbringa budskapet. Det växer inte apelsiner på törnbuskar. Men det är inte av någon betydelse. Det är alltid budskapet, inte budbäraren som är det mest viktiga. Studera ert nya testamente. Läs om och om igen de delar som trycks i rött, Jesus egna uttalanden. Ni kan lätt skumma över de delar som tryckts i svart utan att missa något väsentligt. Dessa uttrycker vanligen någon annans åsikt, om vad budbäraren menade och är ofta felaktiga. Många kunde inte själva förstå budskapet, hur ska de då kunna ”förklara” det för andra? Studera Kristus egna ord och gör en egen tolkning av dem.

Medan det är önskvärt att ni förstår budskapet och alla de lagar, det innehåller, är det däremot inte nödvändigt att ni väntar med att beträda vägen tills ni inhämtat budskapet. Som jag tidigare sagt, ert eget inre jag vet, vad som är rätt och vad som är fel. Skada inte någon levande varelse i tanke, ord eller gärning. Hjälp var och en som behöver hjälp, det må var vän, främling eller fiende.

”En människa måste förlora sitt liv för att vinna det”. Det är kanske den viktigaste och på samma gång den mest missförstådda delen av budskapet. Det betyder, att ni måste undertrycka ert eget lägre jag. För att vinna verkligt liv, måste ni förlora det liv som är själviskt, fåfängt och sniket. Ni måste

förlora er personliga identitet för att osjälviskt tjäna hela universum. Dra er inte tillbaka från världen och tillbringa inte er tid med studier och meditation, som en del religiösa grupper gör, ty det är en självisk handling. Då söker ni efter frälsning bara för ert eget fåfänga jag, inte för er nästa. Det kan vara nödvändigt att tillbringa några stilla ögonblick i tankar då och då, men en tro som inte omsätts i handling är ofruktbar och värdelös.

Den ”rätta” vägen

Vägen är handlingens väg. Sitt inte sysslös och vänta på er chans att göra något stort och märkvärdigt gott för världen. Detta är också en självisk inställning. Ni är villig att tjäna, men vill ha pris och ära i vad ni gör. Stora ting är ofta ett stort antal små ting. Syssla därför med de små tingen, som ni möter på er väg, dag för dag enformiga och otacksamma uppgifterna och tänk inte på kommande ära. Inte ens Jesus Kristus sökte glorifiera sig själv. Fastän han var förutbestämd att stå högre än alla jordiska kungar och herrar, hade han likväl först att lära sig lagarna och böja sig för dem. Han förlorade sitt eget förgängliga jag i kraft av det universella brödaskapet och osjälviskt tjänande och blev den ringaste av människor. Först därefter gick han vidare som den sanne budbäraren för den Oändlige, ”en överste präst efter Melki-Sedeks sätt”. Ty så som en människa måste förlora sitt liv för att vinna det, så måste också den störste bland er på samma gång vara den minste bland er.

Förlora inte modet, om ni tillfälligtvis förrirrar er bort från vägen. Människan är ett svagt och bräckligt käril och få kan hoppas bli fullkomliga på ert plan. Men ju närmare man kan komma fullkomligheten, desto närmare kommer man den fullständiga friden och hälsan i det inre odödliga jaget, vilket i sin tur inte bara resulterar i fullkomlig fysisk hälsa utan även är den verkliga himlen på alla plan.

Mentala krafter

Universella energiflöden

På ett av era mentalsjukhus finns en man, som jag kan kalla ”John Doe”, eftersom ingenting vinnas på att avslöja hans rätta identitet för den nyfikne. Enligt hans registerkort är han där, därför han tror att han är Kristus som kommit till jorden en andra gång. Men uppgifterna är fel, som uppgifter ofta är. Om han verkligen trodde att han var Kristus helt och fullt, skulle han i verkligheten vara Kristus. För saker är blott och bart vad folk tror dem vara. Varje enskild sak i universum existerar enbart därför att någon intelligent varelse har, antingen medvetet eller omedvetet, fört in det i tillvaron genom att använda de skapande tankekrafterna.

Den skapande tankekraften

Den skapande tankekraften, vidden av det ni kallar ”det mänskliga sinnet”, är teoretiskt sett utan någon som helst begränsning. Vederbörligen koncentrerad och riktad kan den styra de universella energiflödena, som är oändliga. På så sett kan människor skapa och förstöra. Det är viktigt att de vet detta, då de ofta kan skapa oavsiktligt, utan att vara medvetna om att de utnyttjar denna alltigenom starka kraft.

Och sålunda, om någon fruktar en sak starkt nog, kan han i verkligheten skapa just den sak han fruktar. Men om han använder krafterna förståndigt, kan han förstöra de ting han har orsak att frukta, och skapa sådana som är goda. Men tron och koncentrationen måste vara fullständiga: till det absoluta utestängandet av alla andra tankar.

I ”John Does” fall är inte tron fullständig och allenarådande. Det finns fortfarande i någon undangömd vrå av hans sinne någon liten smula vetskap om att han i verkligheten inte är Kristus utan endast ”John Doe”. Om någon av dessa båda åsikter någonsin skulle utplåna den andra, då kommer han helt att bli vad han tror på. Tills dess är han ingenting alls. Han är vare sig Kristus eller helt och fullt ”John Doe”. Huruvida han någonsin kan bli vad han önskar vara, vet ingen. Få av er har någonsin varit i stånd att avsiktligt uppbjuda tillräcklig koncentration

för att medvetet skapa. Men några har, i ögonblick av stor spänning, oavsiktligt lyckats med det.

Lemurerna

Bland de gamla folken på er planet var Lemurerna de skickligaste när det gällde att utöva denna nästan glömda konst att skapa med tanken. Polyneserna på söderhavsöarna härstammar i nästan rakt nedstigande led från Lemurerna. Det är möjligt att de mest tillförlitliga hågkomsterna av denna försvunna konst skulle kunna hittas bland infödingarna på Hawaii, trots den stora inblandningen av andra raser. När antikens Mu eller Lemurien förstördes försvann prästerskapet till de berg som nu är Hawaii, medan de som bor på de andra öarna i stilla havet också härstammar från Lemurerna.

Mus kolonier sträckte sig österut till Syd- och Centralamerika och till Nordamerikas västkust. Åt väster omfattade de nuvarande Kina, Indien, de hebreisk-assyriska områdena och övre Egypten. Spillrorna av deras mentala vetenskaper återfinns bland urkunderna hos dessa folk. Kulturen i dessa kolonier var emellertid inte så hög som den var i moderlandet och därför, förmodligen med undantag för Egypten, skulle uppgifterna inte vara lika pålitliga som på Hawaii.

Egyptierna

Egyptierna var mycket noggranna historiker och beskrivare och det är troligt att deras tempelurkunder står mycket nära de liknande urkunderna hos Mu. Men olyckligtvis förstördes de flesta av dem av de muhammedanska erövrarna.

Moses hade blivit Lärare i de egyptiska templen och förde några av de viktigaste delarna av dessa gamla vetenskaper till den hebreiska religionen. Mycket härav var avsiktligt skrivet på ett oklart sätt så bara de invigda kunde förstå det. Stora delar gick senare förlorade, antingen genom olyckshändelse eller med avsikt, och de återstående delarna har i hög grad blivit lidande på de skilda översättningarna och omarbetningarna.

Svart Magi

Hela medelhavsområdet var ursprungligen en koloni av atlantiderna, som

inte var särskilt skickliga i användandet av dessa mentala vetenskaper. De snappade upp delar av dem under sin senaste tid, beroende på sin nära anknytning till Lemurerna i andra frågor, och fragment av dessa vetenskaper torde finnas kvar i urkunder och seder hos dessa folk. De är dock vare sig fullständiga eller pålitliga. Dessa mentala vetenskaper, som ni nu kallar "huna" eller magi, var inte nödvändigtvis goda. Faktum är att Lemurien förstördes genom användande av "svart magi".

Likt de flesta civilisationer, både antika och moderna, hade man här ett "herre och slav"-system, socialt sett. I de yttersta dagarna hängav sig herreklassen nästan helt åt sensuella nöjen. Slavarnas ställning blev outhärdlig. Döden blev en välkommen befriare. De slöt sig samman i hemlighet för att använda sina mentala krafter till att förstöra sitt moderland, sina herrar och sig själva.

Förstörelsen av Mu

Den fysiska orsaken till katastrofen var fragmentsplittret från Azatlan, den tidigare månen, som störtade ner i underjordiska gasfickor, förorsakande stora jordbävningar och vulkanutbrott. Men sådana händelser inträffar inte bara av en slump. I detta fall var meteorernas kurs neråt influerad av de förenade Mentala krafter hos miljoner slavar, som hade förlorat allt hopp. Liknande händelser fast i mycket mindre skala har inträffat tidigare och senare. Men de andra var slumpartade och oavsiktliga. Såvitt känt är torde förstörelsen av Mu vara det enda fall, där en sådan katastrof förorsakats efter moget övervägande.

Efter förstörelsen av Mu slog sig de återstående lärarna i dessa vetenskaper samman i olika grupper och lovade varandra hålla kunskapen hemlig för folket i övrigt. De var fast beslutna, att Mu's tragedi inte skulle återupprepas. De invigda fick ta del av "mysterierna" först sedan de omsorgsfullt prövats och befunnits pålitliga. Spillror av några av dessa grupper lever fortfarande kvar som små ockulta eller religiösa sekter, men det mesta av deras kunskaper har blivit svårt förvrängda under den tid som gått. Något av kunskapen har också lämnats till eftervärlden bland vissa inre grupper av frimurarlogerna, men de vanliga medlemmarna är mestadels ovetande om dessa fakta.

Max Freedom Long

En hel del forskning i de antika Lemuriska vetenskaperna har bedrivits av en grupp, som leds av Max Freedom Long. Det är tvivelaktigt, om den kommer att vinna någon utbredd anslutning För närvarande. Den stora massan av ert folk är inte redo för denna forskning. Det antal, som har den nödvändiga intelligensen och den moraliska karaktären att lära sig den är litet. Vad de huvudsakligen kan göra är att hålla den levande till en mer gynnsam tidpunkt.

Det rör sig inte bara om ett "avslöjande av hemligheter" för forskarna. Det är mycket mera komplicerat än så att bli en invigd lärjunge i en svårlärd konst. De måste öva upp sina sinnen genom lång och strikt självdisciplin. En mästare kan leda dem och ge dem värdefulla anvisningar då och då, men själva inlärningsprocessen måste, till syvende och sist, bli en individuell och personlig sak. Det som är lämpligt för en person kan vara totalt olämpligt för en annan. Var och en måste själv avslöja fakta. Var och en måste själv utveckla den särskilda teknik, som visar sig vara den mest effektiva, när det gäller hans eget individuella fall.

Om vit magi

Magikonsten inrymmer många fint utarbetade ceremonier, ritualer och riter, men det är inte nog att bara lära sig dessa utantill. I sig själva är de utan någon som helst betydelse. Forskaren måste se bakom deras symbolik för att upptäcka den djupare meningen. Dessa saker tjänar bara som ett slags "mental kontrollista", för att påminna brukaren om vad som måste göras. Till exempel: stor vikt läggs vid ceremonin för fottvagning. Den verkliga avsikten med denna är att erinra om att ödmjukhet och självförnekelse är viktigt när det gäller att utöva "vit magi". Där finns vissa reningsriter, som är väsentliga. Ändå är de till ingen som helst nytta, med mindre de åtföljs av en verklig andlig rening av det inre jaget.

Christian Science, helbrägdagörelse och underverk av olika helgon, bygger alla på grundprincipen hos de gamla mentala vetenskaperna. I de flesta fall används de i obearbetad form och ofta instinktivt och av en slump snarare än intelligent och avsiktligt.

Kristus använde dessa mentala vetenskaper i deras högst utvecklade form i avsikt att bota sjuka, uppväcka döda och utföra alla de andra underverk som tillskrivs honom. Det finns inget övernaturligt i dessa företeelser. De var bara det naturliga resultatet av en vetenskap, som är högst okänd för ert folk av i dag.

"Den som tror på mig, han skall ock själv göra de gärningar som jag gör". Om det är något hemligt med de mentala vetenskaperna, ligger det i detta påstående. Kristus åberopade inte sig själv som individ. Han använde ordet "mig" i den mycket mera vidsträckt betydelsen av det budskap, som han överlämnade och den livsväg han lärde. Om någon allvarligt "trodde på" dessa saker, då skulle han följa dem efter bästa förmåga. Detta är löftet, att alla och envar, som följer Kristus väg, kommer att bli i stånd att göra alla de under, som han gjorde. Faktum är att det inte finns någon annan väg för att man ska bli väl förfaren i användandet av "vit magi". Det är viktigt, att man lär sig och följer dessa högre lagar. Bruket av "svart magi" för att plåga eller förgöra en fiende är mycket enklare, men de som utnyttjar "svart magi" stupar på den.

Det mänskliga sinnet

Vad ni kallar det mänskliga sinnet skulle kunna liknas vid en tvåvägsradio. Den både sänder och tar emot. Om ni "ställer in" den på en kort våglängd, i ohederligt syfte, öppnar ni också vägen för låga inflytanden utifrån, som i sin tur skadar er. "Som du sår, skall du ock skörda".

De som forskar i dessa gamla mentala vetenskaper lägger vanligen tonvikten på botande. Detta är naturligtvis en korrekt användning av denna kraft, eftersom botandet av sjuka är ett värdigt ändamål. I själva verket är detta emellertid bara en del och kanske den minst betydande, av dem alla. Som jag sade i början, är krafterna hos dessa mentala vetenskaper i verkligheten obegränsade. De kunde, om deras möjligheter utnyttjades till fullo, åstadkomma vad som helst på varje försöksområde. Det enda, som hindrar att de uppnår sin fulla styrka, är den mänskliga begränsningen hos dem som försöker använda dem. Och man kan naturligtvis inte någonsin hoppas bli fullt perfekt i dessa avseenden, eftersom bara den oändlige är det. Till och med de stora mästarna strävar ständigt efter att förbättra sig själva. Men till och med ett mycket ringa mått av studier och strävanden kommer att medföra rik belöning.

När ansträngningarna hos olika folk förenas ökas effekten naturligt nog, i motsvarande grad. Precis som horderna av Lemuriska slavar förenade sina mentala gåvor för att förstöra sin värld, så skulle folket av idag kunna förena

sina krafter för att göra om sin värld. De kunde forma den på vilket sätt de behagade. Också i vår tid skulle människor, utan att vänta tills de behärskade de mentala vetenskaperna, kunna åstadkomma mycket gott genom att samfällt koncentrera sina tankar och böner på vissa bestämda och värdiga objekt.

Religion

Religion är det dagliga livet

Jag hade inte tänkt säga någonting om religionen. Det är kanske omöjligt för någon i mitt yrke att säga eller skriva något utan att till slut komma fram till det ämne, som ligger mig varmast om hjärtat. Ni kan kanske tycka att jag redan sagt mycket nog om detta ämne och med era mått mätt är det nog sant. De saker, som jag tidigare nämnt, hör dock inte hemma i religionens värld hos oss. Vi betraktar dem bara som en del av det dagliga livet.

Man kanske kunde tycka, att sedan allt som förut nämnts blivit vederbörligen genomgången, det inte skulle finnas mycket kvar för religionen. Detta är inte sant. Som jag sade förut, studerar vi ständigt den Oändliges verk och manifestationer i avsikt att försöka fatta den gudomliga planen så att vi kan inrätta vårt liv därefter. Det är ett ständigt sökande, då vi som ofullkomliga varelser aldrig kan hoppas att till fullo förstå den oändlige. Vi finner emellertid mycket glädje i den nära kontakt med den Oändlige, som blir en följd av vårt sökande och varje partiell framgång ger oss stor glädje.

Om Venus tempel

I motsats till de flesta av era religioner skulle vår framstå som enkel. Våra tempel är mycket okonstlade. Där finns ingen skulptur med undantag för en eller två symboler som förklarar deras uppgift. De är gjorda av material som är solitt och som inte har något större inneboende värde för oss. Ty templen är avsedda bara till skydd för dem som håller gudstjänst. Vore det inte för människans vaghet till elementen skulle det inte finnas någon användning alls för dem. Ty vem kan bygga tempel, som kan jämföras med den stora naturliga skönhet som finns runt i kring oss? Vem kan finna utsmyckningar, som kan jämföras med skaparens verk? Det är dessa vi samlas för att beundra och dyrka, inte dödliga människors matta försök att efterlikna dem.

De prästerliga dräkterna är desamma för den ringaste av novisen och översteprästinna: en vit toga utan några som helst prydnader. För noviserna är den sammanhållen i midjan av ett anlagt band; för de andra av ett bälte av färgat material som visar bärarens plikter. Huvudet är bart och fötterna nakna som en symbol för ödmjukhet. Om håret är bundet så har det ett enkelt band av samma färg som bältet. Smycken används bara för något praktiskt ändamål inte som utsmyckning.

Närhelst jag ser en kyrka, rikt smyckad med guldkärl och statyer, täckta av dyrbara ädelstenar, kommer alltid den tanken för mig: ”de har korsfäst sin gud på ett kors av guld. De har sålt sin oskattbara medborgarrätt i universum för värdelöst skräp”.

Om några bland oss önskar offra frukterna av sitt arbete får de tillsägelse att inte begrava dem inom de kalla och sterila tempelmurarna. De erbjuds istället att lägga dem på det levande altaret av osjälviskt tjänande av nästan, så att de kan verka och återverka i mångfald.

Det finns inga fattiga bland oss, så det behövs inte bland vårt eget folk och

det behövs i många andra världar. Många av vårt folk som besökt er värld så väl som många andra planeter, gör så för att dela med sig av sitt goda eller att tjäna på grund av någon självpåtagen förpliktelse.

Om Kristus och religion

I vad jag tidigare skrivit har jag återoppat er Kristus i många fall och bibeln i er kristna religion. Om det varit önskvärt kunde jag lika gärna använt citat från andra av era stora religioner. De stammar alla från en gemensam källa och vi är väl förtrogna med dem alla. Orsaken till att jag valde den kristna religionen som exempel är huvudsakligen, att jag i första hand vänder mig till dem, som bekänner sig till denna tro och hänvisningarna till den skulle vara mer förståeliga än om jag valt andra källor.

Jag måste bekänna, att jag också har en viss känslomässig dragning till den kristna religionen, ty jag hade en liten del i dess tillkomst. Jag kan inte tala med förstahandskunskaper om de djupare skeendena vid tillkomsten av er Kristus. Projektet stod under ledning av en mycket högre grupp än vår, ehuru de inte var sanna gudomar i ordets strikta bemärkelse.

Vårt folk hade emellertid vissa uppdrag att genomföra. Jag var helt ung på den tiden och var endast en tempelnovis men jag hade äran att ha väljas ut som medlem i den stora grupp som sändes till er planet för att tjäna som ledsagare åt Maria, Kristus materiella moder.

Om Maria

Hon var, och det bör jag berätta för er, en dödlig kvinna, inte en gudom. Men hon var mycket vackrare och ljuvligare än någon av era konstnärer någonsin skapat henne. Kristus var inte "jungfrufödd" som många av era religiösa dogmer hävdar och de far fullständigt vilse när de ska förklara orsaken till detta faktum.

Det var inte för att eliminera någon "synd" i moralisk mening. Bland alla de högre såväl som bland de tidigare folken på er egen planet betraktades inte avelse på naturlig väg som "syndfull" eller "skamlig" på något sätt. Detta misstag har sin grund i jämförelsevis nyligen gjorda misstolkningar av vissa gamla skrifter. Födelsefenomenet är en av den Oändliges manifestationer. Metoden har uppfunnits av honom för människosläktets fortplantning. Inget av den Oändliges verk är någonsin syndfullt. Förutsättningar måste grundas och vidmakthållas så att de skulle bli så gynnsamma som möjligt för de önskade resultaten.

Den fysiologiska utvecklingen av barnet måste ständigt vaktas och om så skulle visa sig nödvändigt ledas in i det rätta mönstret. Den ofödda kroppen måste omsorgsfullt skyddas tills Kristus var redo att träda i ni den. Eftersom Maria, som jag tidigare påpekade, var en jordkvinna, visste hon föga eller ingenting om de mentala vetenskaper som måste engageras för att åstadkomma dessa saker. Och sålunda blev det vår plikt, förutom att sörja för Marias materiella behov, att ständigt stå på vakt och förena våra ansträngningar och våra kunskaper om de mentala vetenskaperna för att åstadkomma de nödvändiga ting som hon inte kunde göra.

Om änglarna

De riter, vi använde, var främmande för folket på den tiden. Vår förmåga att visa oss och försvinna efter gottfinnande, genom att öka eller minska vår vibrationella frekvens, mystifierade dem. De fastslog, att vi måste vara övernaturliga väsen av något slag och kallade oss "änglar".

Om Kristus uppväxt

Sedan barnet fötts, arbetade vi igenom modern för att lära det saker som ett barn måste lära sig för att lägga grunden till de kunskaper, som den verkliga rådgivaren senare skulle meddela. När detta arbete var gjort, var vårt uppdrag genomfört valde många av oss att stanna kvar på er planet något längre.

Vårt prästerskap måste inte leva i celibat. Många av oss var gifta med män som hade ännu icke slutförda uppdrag, knutna till samma projekt och vi önskade stanna hos dem.

Bortsett från detta hade vi andra stora planer. Medan Kristus vandrade genom landet och lämnade sitt budskap, planerade vi att arbeta osynliga bakom honom och samla till en oemotståndlig mur med alla dem som mottagit budskapet. Vi ämnade lyfta en hel civilisation ur dyn. Vi ämnade frälsa en hel värld i ett schackdrag!

I vår ungdomliga entusiasm ville vi inte tänka oss möjligheten av ett nederlag. Det kunde inte misslyckas! Ty hade vi inte förutsett varje eventualitet och vidtagit åtgärder mot den?

Om vi bara hade vetat hälften så mycket som vi trodde vi visste, hur visa skulle vi då inte ha varit! Sedan började en gnagande misstanke att smyga sig in i våra hjärtan. Hade vi kanske förbisett att vidta åtgärder mot en enda sak? Nämligen att folket i er värld inte ännu var redo för ett sådant budskap. Men vi vägrade helt att acceptera tanken. Vi försökte intala oss själva att det bara var en kringflackande och ovärdig tanke som vi bestämt måste slå ifrån oss. Vi fördubblade våra ansträngningar att vrida utvecklingen enligt våra önskemål. Till sist ledde händelserna till det bittra slutet och det kunde inte råda något tvivel om att saken var avslutad.

Det var då som allt tycktes ha nått sitt slut och vi drack den bittra kalken ända till botten. Ingenting tycktes ha betydelse mer. Vi frågade inte efter om vi levde eller dog. Men vi levde. Och vi lärde. Slutligen kom vi till insikt om att allt var en del i den gudomliga planen och att ansträngningen inte hade misslyckats. Ty det finns en tid för sådd och en tid för skörd. Och oavsett hur omsorgsfullt sådden har skett kan skörden inte samlas in förrän kornet har grott och vuxit och nått sin fulla mognad vid sin egen rätta och bestämda tidpunkt.

Om dogmer

Jag kan bara tala om dessa saker med stor varsamhet och kanske jag redan sagt alldeles för mycket. Det är svårt att säga sanningen utan att stöta sig med dem, som är blint och oresonligt lojala mot någon särskild tro, dogmatik eller sekt. Er jord skulle bli en mycket bättre plats, om varje trosbekännelse och dogm kastades i sjön!

När ni försöker reducera grundsatserna och fäster dem i lagar, öppnar ni vägen för ohederliga skribenter och laggivare att förvrida och misstolka "lagen" för sina egna själviska syften. Och ni öppnar vägen för ändlösa strider av mindre betydelse, tills de oberäkneliga trosbekännelsernas alla träd skymmer åsynen av sanningens skog.

Det är inte nödvändigt, att ni anammar någon speciell trosåskådning. Inte heller är det nödvändigt att ni är medlem i någon speciell kyrka, eller för den delen i någon kyrka alls - fastän medlemskapet i en kyrka vanligen är till hjälp. Men det väsentligaste, om någon bland er vill bli en sann kristen, är att ni gör bara en enda sak - leva som Kristus. Och för att göra detta behöver ni bara lära er en enkel regel - närhelst ni tvivlar på det riktiga i någon av era handlingar, titta i bibeln och försök finna ut vad Kristus gjorde under liknande omständigheter. Sedan "gäck och gör sammaledes".

Den nuvarande uppgiften

Ansvaret

När de äldsta raserna utvecklade de materiella kropparna hos era förfäder påtog de sig genom handlingen, det moraliska och karmatiska ansvaret för vad som än kunde hända dem där efter. Sålunda har vi, vid sidan om de naturliga brödaskapsförpliktelser som vi anser hör till våra heligaste plikter, en speciell orsak att tjänstgöra som väktare för era folk. Vi har försökt hjälpa och leda Adamrasen alltsedan dess begynnelse och skött dess materiella, mentala och moraliska utveckling så långt det varit praktiskt möjligt.

Det är inte en lätt uppgift. I själva verket kan ingen "lära" någon annan. Man kan bara lägga fram upplysningarna för lärjungen i den rätta ordningen och med hänsyn till lärjungens mentala förmåga och förstånd. Och sedan, genom olika psykologiska knep, försöka säkra accepterandet av denna upplysning som ett faktum. Den aktuella inlärningsprocessen är i första hand ett resultat av lärjungens egna erfarenheter - av försök och misslyckanden. Den ledande handen måste vara mycket lätt. Lärjungen måste tillåtas att komma på det hela själv, till det bättre eller det sämre. Han kommer aldrig att lära om handledaren insisterar på att lösa alla hans problem åt honom och skydda honom från följderna av hans misstag.

Vi ser er

Som jag sagt tidigare har vi aldrig varit helt borta från er planet men vi samlas där i större antal under kritiska perioder. En av dessa kulminationsperioder är nu inne för er.

Sedan åtskilliga år tillbaka har er vetenskapliga framgång blivit alltmera obalanserad. Kunskaper, som kunde ställa till stor skada har inhämtas, innan ert moraliska framåtskridande utvecklats till det stadium, där sådana kunskaper kunde användas på rätt sätt. Viktigast var den förhastade upptäckten av kärnklyvning och sammanslagning som innebär ett allvarligt hot mot alla innevånare på alla planeter i vårt solsystem.

Följderna av era nuvarande atomexperiment, (1954), är inte särskilt skadliga för några andra än er själva. De smittar ner er atmosfär och kommer, om de får fortsätta tillräckligt länge, att utsläcka allt liv på er planet. De utgör emellertid ingen fara för andra plan för närvarande. Det är dock möjligt att utnyttja metoder, som kan återverka med vissa beståndsdelar på er planet och sålunda orsaka dess totala förintelse.

Atomkrigshotet

I delar av asteroidbältet mellan Mars och Jupiter ingår resterna av en tidigare planet. Dess folk, liksom ert, upptäckte allt för tidigt atomenergin och de misslyckades också i att använda den riktigt. Resultatet blev katastrofalt på

alla planeter och plan. Möjligheten att ert folk kan upprepa den tragedin orsakar oss de flesta bekymren för närvarande.

Många har frågat, vad vi ska ta oss till i händelse av atomkrig på er planet. Svaret är: ”ingenting, eller en hel del, beroende på de exakta omständigheterna”. Först måste ni lägga märke till att vårt begrepp ”katastrof” är helt skilt från ert. Vi intresserar oss för världsbefolkningens öde i stort, mera än för någon enskild nations eller individs öde. Många händelser kan förefalla tragiska för någon individ eller till och med för en nation eller ras. Ändå kan samma händelser i den stora bilden av den totala effekten på hela befolkningen på er planet vara mycket obetydliga. Medan vi inte avsiktligt vill förorsaka någon intelligent varelses död, om vi har möjlighet att undvika det, betraktar vi ändå inte denna ”bortgång” som något tragiskt eller ont i sig själv. Det beror på omständigheterna.

Om en grupp av ert folk insisterade på att ”skära halsarna av sig” genom ett atomkrig eller med andra medel, skulle vi tycka de var vansinniga och att deras beslut var beklagligt. Vi skulle i den broderliga församlingens anda försöka avråda dem så långt som våra etiska begrepp tillät oss blanda sig i deras affärer. Men vi skulle inte med tvång hindra dem med mindre än att handlingen hotade de som befinner sig på andra planeter och plan. Som jag sagt förut, ”vi erkänner rätten för varje individ att handla enligt sin fria vilja, så länge det inte inkräktar på andras rättigheter, och rätten till fri vilja inkluderar rätten att ha fel.

Om era atomupptäckter skulle visa tecken till att nå ett farligt stadium skulle vi tvingas ingripa aktivt. Underförstått emellertid, att vi inte ämnar ingripa på ett dramatiskt sätt, såsom att överta era nuvarande regeringar och sätta upp en ”överstyrelse” över dem. Inte heller ämnar vi döda eller på annat sätt ”straffa” folket på er planet. Som jag tidigare påpekat förbjuder vårt kodex dödande, då det inte sker som en sista och desperat åtgärd och det finns fredligare vägar att uppnå våra mål för närvarande. Hinder, tvångsvägen eller osynligt, används bara temporärt.

Etisk medvetandeförhöjning

Den enda bestående lösningen heter uppfostran som kan höja den etiska nivån hos massan av ert folk. Hinder kan aldrig bli effektiva i längden. Någon finner alltid vägar att komma förbi dem. Förbud är sämre ändå. Tidigare erfarenheter visar, att på grund av någon psykologisk defekt hos Adamraserna, tjänar bara förbud till att förhärliga det förbjudna och gör er fast beslutna att bryta igenom hindren.

För närvarande, (1954), håller vi omsorgsfullt uppsikt över relationerna mellan USA och USSR emedan krig mellan dessa två makter är den händelse som troligen skulle leda till utnyttjandet av farliga former av kärnreaktioner. Vår analys av situationen är väsentligen en analys av fakta och innebär inte någonting som skulle kunna betraktas som en sann ”spådom”. Eftersom vi har medel att lära känna alla fakta plus de hemliga avsikterna hos de inblandade är troligen vår analys mera riktig än någon som ert folk skulle kunna göra. Vi betraktar en konflikt mellan dessa två makter som mycket otrolig inom den närmaste framtiden. De styrande för vardera landet fruktar den andras vedergällningskrafter. USA är medvetet om att det på grund av den geografiska spridningen av befolkning och industri är mycket mera sårbart vid ett angrepp än USSR. Med mindre än att det vore i stånd att tillintetgöra Sovjetunionen med ett enda angrepp, skulle ett angrepp bli rena självmordet. USSR å andra sidan inser att det skulle vara dåraktigt att riskera följderna av ett krig när man redan klarat sig bra med lokal infiltration. Framgången är mycket långsammare än vad en militär erövring skulle vara men ryssarna har åtskilligt av orientaliskt tålamod.

Det finns osäkra element i de båda länderna som har mäktiga anhängare. Om dessa skulle vinna kraft i någondera landet skulle det kunna leda dem in i ett krig utan egentlig avsikt att göra det. Så länge inte detta ser ut att ske kommer vi förmodligen att fortsätta att bara vara neutrala observatörer och fortsätta att försöka höja den etiska nivån hos alla folk.

Medan de flesta av ert folk har hängivit sig åt jakten efter sensuella njutningar har många också upplevt ett psykiskt uppvaknande. Det har blivit förnyelse av intresset för religion och de djupare filosofierna. Detta är också en del av det traditionella mönstret under de yttersta dagarna för nationer och civilisationer. Det förflutnas historia visar, tyvärr, att dessa goda element aldrig är vare sig talrika nog eller har energi tillräckligt för att ändra den kedja av händelser som leder till katastrofen.

Som jag förut nämnde skulle mönstret kunna ändras denna gång - men det finns för närvarande inga tecken på att det kommer att ändras. Detta betyder emellertid inte, att dessa få med god vilja, skulle ge upp kampen i förtvivlan, ty det är på dem den nya världsordningen måste byggas. Hur mörk natten än må synas, så måste de saker de kämpar för en dag vinna seger. Ty de har rätt och det är den Oändliges orubbliga lag att det goda ska segra till sist. ”Det finns inte mörker tillräckligt i hela universum för att släcka ett enda litet ljus”.

Vår världsbild

Mänskligheten av i dag befinner sig i ett hav av okunnighet, begär, och omänsklighet. Sedan tidernas morgon har vidsynta och utvecklade individer gjort tappra försök att rädda sina medmänniskor ur detta hav. Det är allas vår uppgift att var och en fortsätta denna kamp efter bästa förmåga. Varje uns av kunskap som vi lyckas förmedla, är ett led i utvecklingen framåt - den utveckling som en gång blir den slutgiltiga räddningen för hela människosläktet. I våra ansträngningar kan vi aldrig räkna med att ”lyckas” på det ytliga sätt som icke tänkande människor bedömer som framgång - våra namn kommer att gå förlorade bland de många oräkneliga, som gått före och kommer efter.

Det är sagt, att det sanna och varaktiga framåtskridandet i mänsklighetens historia inte ger sig till känna plötsligt och dramatiskt utan så småningom, efter mödofyllda tider av utveckling. Men i själva verket kommer vi heller aldrig att misslyckas, emedan ingen ansträngning inriktad på ett värdigt mål, någonsin kommer att vara förgäves. Må den oändlige vandra vid er högra sida varthän er väg må föra er, nu och i all framtid.

Dixi

Efterskrift

Det är vår förhoppning att Borealis budskap har varit en inspirationskälla för många av läsarna och att allt fler skall söka leva i samklang med de universella lagarna och således bidra till en lyckligare och mera harmonisk

utveckling av vårt samhälle.

Parthenons litterära utgåvor kommer i fortsättningen att tjäna som led i vår upplysningsverksamhet om den ”nya tidsåldern” och dess betydelse för människosläktets fortsatta utveckling på vår planet.

Vi vore tacksamma om alla, som är övertygade om sanningen i denna bok, ville bistå oss, när det gäller att sprida kännedom om Borealis tankeväckande budskap - framför allt bland ungdomen.

Den dag, då vår uppväxande ungdom börjar inse nödvändigheten av att leva i harmoni med de universella lagarna, skall kommande generationer på vår planet få uppleva förverkligandet av ”broderskapets” ideal bland alla befolkningsgrupper och nationer, oavsett ras, tro, och livsåskådning, politisk åsikt och social ställning. Utopien om en varaktig fred bland nationer kan då realiseras. Våra vänner i universum har redan nått detta mål.

Parthenon